

 Gemeente Hoeksche Waard

 Bestemmingsplan '*Parallelweg N217*'

 Vastgesteld

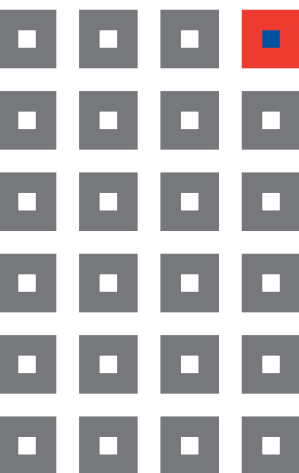

12 oktober 2021

Gemeente Hoeksche Waard

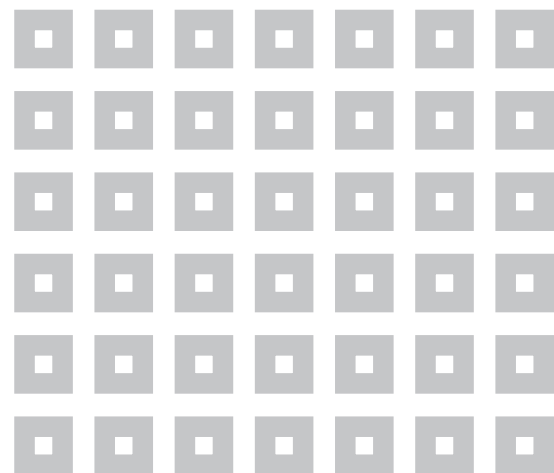
Bestemmingsplan 'Parallelweg N217'

Vastgesteld

Inhoud:

- Toelichting
- Regels
- Geometrische plaatsbepaling (verbeelding)

werknummer: 619.164.20
datum: 12 oktober 2021
bestand: J:\619\164\20\3.projectresultaat\

Procedureoverzicht

Fase	Datum
Ontwerp	11 maart 2021
<i>Terinzagelegging</i>	<i>21 mei 2021 t/m 2 juli 2021</i>
Definitief	12 oktober 2021

KuiperCompagnons BV

Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Architectuur, Landschap
Rotterdam

Toelichting

Inhoud

1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding en doel van het plan	1
1.2	Ligging en begrenzing plangebied	1
1.3	Voorgaande bestemmingsplannen	2
1.4	Leeswijzer	3
2	Planbeschrijving	4
2.1	Bestaande situatie	4
2.2	Ontwikkelingen	5
3	Ruimtelijke Ordening	6
4	Verkeer	16
5	Natuur en ecologie	18
6	Water	21
7	Archeologie en cultuurhistorie	26
8	Milieu	29
8.1	M.e.r.-beoordeling	29
8.2	Bodemkwaliteit	30
8.3	Akoestische aspecten	31
8.4	Luchtkwaliteit	32
8.5	Externe veiligheid	34
8.6	Bedrijven en milieuzonering	34
9	Uitvoerbaarheid	36
9.1	Economische uitvoerbaarheid	36
9.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	36
9.3	Handhavingsaspecten	36
10	Juridische plantoelichting	38
10.1	Planmethodiek	38
10.2	Regels	38
10.3	Geometrische plaatsbepaling	40
11	Procedure	41
11.1	Vorbereidingsfase	41
11.2	Ontwerpfase	41
11.3	Vaststellingsfase	41

Bijlagen bij de toelichting

Bijlage 1: Flora- en faunaonderzoek Hoeksche Waard N217 tussen rotonde Maasdam-N489 en rotonde 's-Gravendeel

Bijlage 2: Nota beantwoording zienswijzen

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doel van het plan

De N217 wordt verbeterd door de aanleg van een parallelweg, zodat enerzijds een betere verkeersafwikkeling mogelijk is – zowel voor het geval van piekmomenten bij omleidingen als voor de toekomstige woningbouwontwikkelingen in 's Gravendeel. De parallelweg zorgt voor een betere doorstroming en biedt ruimte voor calamiteitenverkeer.

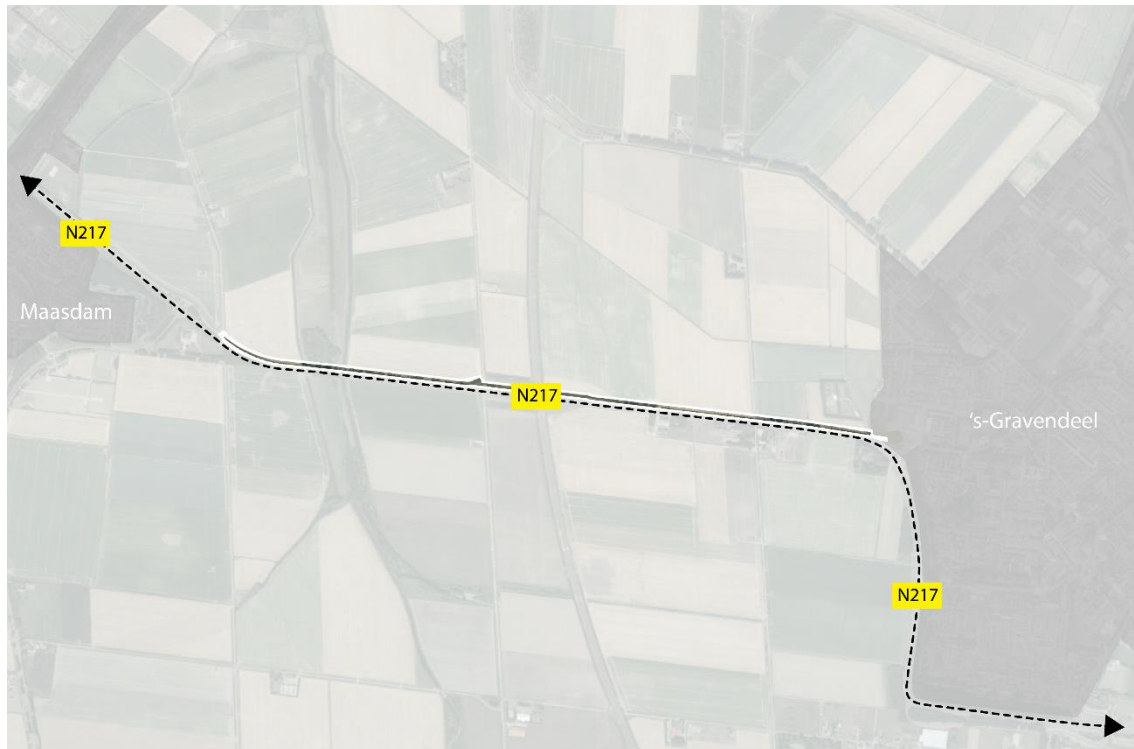
Uit de verkeersmodellen is gebleken dat het wegvak van de N217, tussen Maasdam en 's-Gravendeel, één van de belangrijkste verkeersaders vormt tijdens omleidingen. Om ervoor te zorgen dat het verkeer niet vastloopt, zijn diverse maatregelen noodzakelijk. Eén van deze maatregelen richt zich op het wegvak van de N217 tussen Maasdam en 's-Gravendeel. Het voornemen bestaat om een parallelweg aan te leggen zodat de druk op de hoofdweg afneemt. Ten noorden van de hoofdweg is voorzien in de aanleg van deze parallelweg en een nieuw fietspad. Deze parallelweg is in beginsel bedoeld voor het landbouwverkeer. Dit moet ervoor zorgen dat bij de piekmomenten bij bijvoorbeeld omleidingen de effecten voor de Hoeksche Waard beperkt worden.

Naast een functie tijdens omleidingen, dient de weg permanent als calamiteitenroute bij ongevallen. Dit deel van de N217 is onderdeel van de belangrijkste aanrijdrouteroute voor calamiteitenverkeer aan de oostzijde van Hoeksche Waard. Deze parallelweg zorgt er mede voor dat het calamiteitenverkeer ook bij stremming op de N217 hun bestemming in Hoeksche Waard kunnen bereiken.

Op basis van het vigerende bestemmingsplan 'Landelijk gebied Binnenmaas' is de realisatie van de parallelweg niet toegestaan. Voorliggend bestemmingsplan voorziet in een juridisch-planologisch kader waarmee de realisatie van de weg wél mogelijk wordt gemaakt.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied, waar de realisatie van de nieuwe parallelweg is voorzien, ligt tussen de kernen van Maasdam en 's Gravendeel. Het betreft het gebied dat ten noorden van de bestaande N217 ligt. Ten noorden van dit wegvak is een, deels vrij liggend, fietspad aanwezig. Het plangebied is in het zuiden afgebakend door het bestaande fietspad en de N217. Ten noorden van het plangebied zijn diverse agrarische percelen gelegen. In het westen sluit het plangebied aan op de Kromme Elleboog. In het oosten wordt de weg aangesloten op de huidige verkeersstructuur van de Maasdamseweg. In afbeelding 1.1 is de globale ligging van het wegontwerp weergegeven.

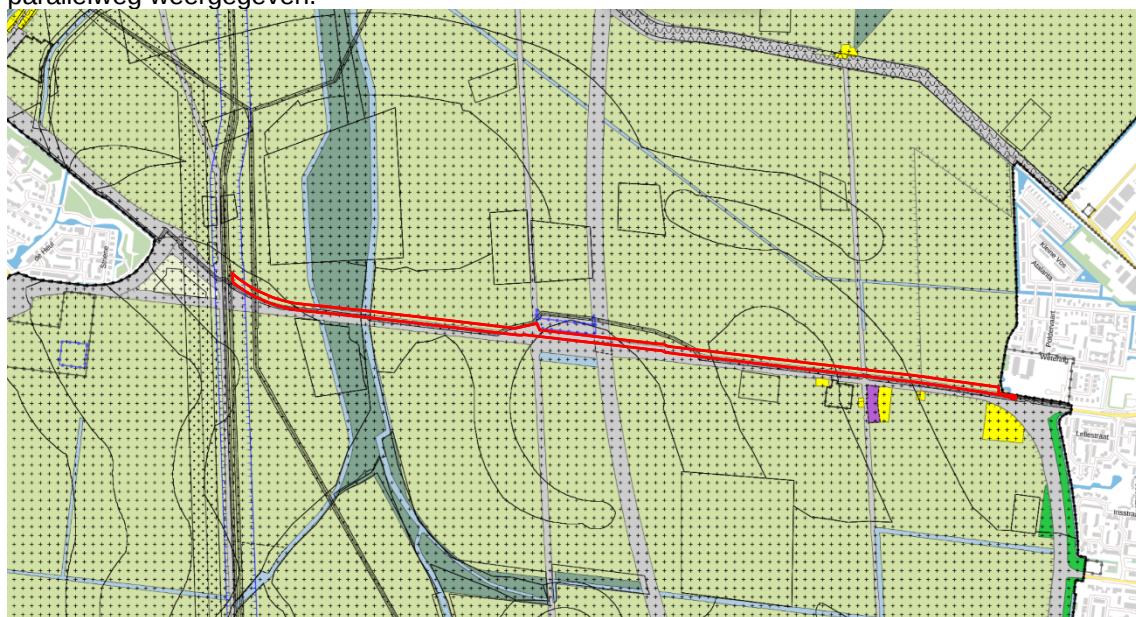

Afbeelding 1.1: ligging parallelweg

1.3 Voorgaande bestemmingsplannen

Ter plaatse van het plangebied vigeert, tot op het moment dat het voorliggende bestemmingsplan in werking treedt, het bestemmingsplan 'Landelijk Gebied Binnenmaas'. Dit bestemmingsplan is op 12 december 2013 door de gemeenteraad van de toenmalige gemeente Binnenmaas vastgesteld.

In afbeelding 1.2 is een uitsnede van het vigerende bestemmingsplan ter plaatse van de parallelweg weergegeven.

Afbeelding 1.2: uitsnede vigerend bestemmingsplan ter plaatse van de parallelweg.

In de huidige situatie kent het plangebied de bestemmingen 'Agrarisch met waarden'. Daarnaast zijn aan het plangebied de dubbelbestemmingen 'Leiding – Olie', 'Leiding – Water', 'Waarde – Archeologische verwachting hoog 1' en 'Waarde – Archeologische verwachting middelhoog 1' toegekend.

Binnen de bestemming 'Verkeer' is de aanleg van een parallelweg al mogelijk. Binnen de bestemming 'Agrarisch met waarden' is de realisatie van een parallelweg niet toegestaan. Daarom is alleen dit deel meegenomen als plangebied. Daarmee is de ontwikkeling in functioneel opzicht strijdig met het vigerende bestemmingsplan.

Om voorgenomen ontwikkeling mogelijk te maken, is voorliggend bestemmingsplan opgesteld.

1.4 Leeswijzer

Na de inleiding volgt in hoofdstuk 2 een korte omschrijving van het plangebied en de ontwikkelingen. Hoofdstuk 3 behandelt de beleidskaders die relevant zijn voor de ontwikkeling. Daarna volgen de planologisch relevante aspecten, zoals verkeer in hoofdstuk 4, natuur in hoofdstuk 5, water in hoofdstuk 6, archeologie en cultuurhistorie in hoofdstuk 7 en de milieuaspecten in hoofdstuk 8. In hoofdstuk 9 wordt de uitvoerbaarheid van het plan besproken. In hoofdstuk 10 wordt een juridische toelichting gegeven op het bestemmingsplan en tot slot wordt de procedure omschreven in hoofdstuk 11.

2 Planbeschrijving

2.1 Bestaande situatie

De omgeving van het plangebied kent in de huidige situatie overwegend een agrarische functie. Een groot deel van het plangebied is dan ook ingericht als akkerland. Op diverse plaatsen liggen, haaks op de N217, watergangen. De omvang van deze watergangen varieert van een smalle sloot tot een afwateringskanaal. Daarnaast ligt het natuurgebied Middelvliet langs het plangebied. Ten slotte is een groot deel van het plangebied ingericht als groenvoorziening en is over een groot deel van het traject een bomenrij aanwezig.

In afbeelding 2.1 is een overzicht van de huidige situatie van de locatie van de toekomstige parallelweg weergegeven. In de afbeeldingen 2.2, 2.3 en 2.4 is vervolgens de huidige situatie op straatniveau weergegeven.

Afbeelding 2.1: locatie van de toekomstige parallelweg in bestaande situatie

Afbeelding 2.2: bestaande situatie gezien vanaf de N217 aan de zijde van Maasdam

Afbeelding 2.3: bestaande situatie gezien vanaf de N217 aan de zijde van 's-Gravendeel

Afbeelding 2.4: Bosschage Middelvliet in de huidige situatie

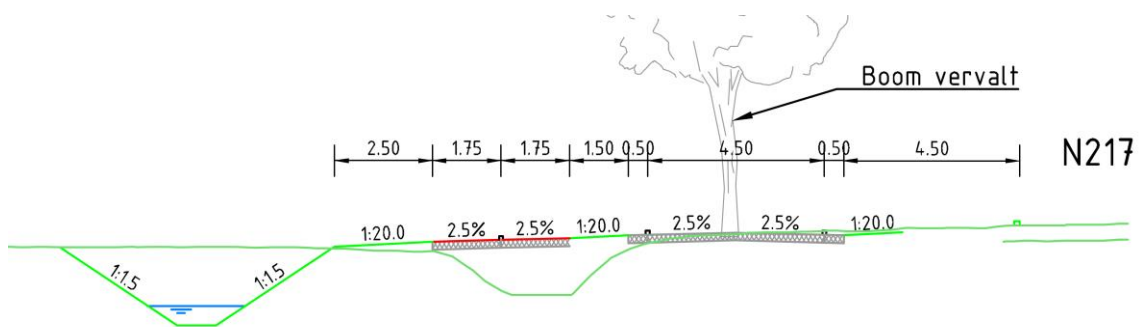
2.2 Ontwikkelingen

Voorgenomen ontwikkeling voorziet in de realisatie van een parallelweg en fietspad ten noorden van de bestaande N217. Deze parallelweg wordt gerealiseerd om het wegvak, tussen Maasdam en 's-Gravendeel, te ontlasten. Op deze weg rijdt veel landbouwverkeer en de parallelweg is er primair voor bedoeld om dit verkeer van het reguliere verkeer te scheiden. Bij calamiteiten is het de bedoeling dat de parallelweg ook gebruikt wordt door het regulier verkeer zodat congestie op de N217 wordt voorkomen en de doorstroming wordt bevorderd. Een deel van het wegontwerp is in afbeelding 2.5 opgenomen. Afbeelding 2.6 laat een dwarsprofiel zien.

De gemeente heeft het voornemen om de bomen te verplaatsen (zieke/oude bomen uitgezonderd). In eerste instantie wordt gekeken of de bomen naar de noordzijde van het nieuwe fietspad kunnen worden herplant. Anders worden de bomen elders herplant.

Afbeelding 2.5: Uitsnede nieuwe parallelweg in het groen

Afbeelding 2.6: Dwarsprofiel nieuwe parallelweg naast de N217

3 Ruimtelijke Ordening

3.1 Kader

3.1.1 Nationaal beleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 in werking getreden. Deze structuurvisie vervangt de Nota Ruimte. De structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op Rijksniveau en is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw Rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. In de structuurvisie schetst het Rijk ambities tot 2040 en doelen, belangen en opgaven tot 2028.

De leidende gedachte in de SVIR is ruimte maken voor groei en beweging. De SVIR is de eerste Rijksnota die de onderwerpen infrastructuur en ruimte integraal behandelt. In de SVIR richt het Rijk zich vooral op decentralisatie. De verantwoordelijkheid wordt verplaatst van Rijksniveau naar provinciaal en gemeentelijk niveau.

Door urbanisatie, individualisering, vergrijzing en ontgroening nemen de ruimtelijke verschillen toe. Vanaf 2035 groeit de bevolking niet meer. De samenstelling van de bevolking, en daarmee de samenstelling van huishoudens, verandert. Ambities tot 2040 zijn onder andere het aansluiten van woon- en werklocaties op de (kwalitatieve) vraag en het zoveel mogelijk benutten van locaties voor transformatie en herstructurering. Ook wil het Rijk ervoor zorgen dat in 2040 een veilige en gezonde leefomgeving met een goede milieukwaliteit wordt geboden. Dit moet voor zowel het landelijk als het stedelijk gebied gelden. In de SVIR is verder vastgelegd dat provincies en (samenwerkende) gemeenten verantwoordelijk zijn voor programmering van verstedelijking. (Samenwerkende) gemeenten zorgen voor (boven)lokale afstemming van woningbouwprogrammering die past binnen de provinciale kaders. Ook zijn de gemeenten verantwoordelijk voor de uitvoering van de woningbouwprogramma's.

Ter versterking van het vestigingsklimaat in de stedelijke regio's rondom de main-, brain- en greenports geldt een gebiedsgerichte, programmatische urgentieaanpak. In krimpregio's wordt het interbestuurlijke programma bevolkingsdaling doorgezet.

De centrale gedachte in de SVIR is ruimte maken voor groei en beweging om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden. De aanleg van de voorgenomen parallelweg sorteert hier op voor. Om ten tijde van piekmomenten de Hoeksche Waard ook bereikbaar te houden en de doorstroom te bevorderen, is de aanleg van de parallelweg noodzakelijk. Voorliggende ontwikkeling draagt daarmee bij aan de centrale gedachte van de SVIR.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het Rijk legt met het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), de nationale ruimtelijke belangen juridisch vast. Enerzijds betreft het de belangen die reeds in de (ontwerp-) AMvB Ruimte uit 2009 waren opgenomen en anderzijds wordt het Barro aangevuld met onderwerpen uit de

Structuurvisie Infrastructuur en Milieu (SVIR). Het besluit is op 30 december 2011 inwerking getreden.

Onderwerpen waarvoor het Rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzingen en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien geldende bestemmingsplannen niet voldoen aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerktreding van het besluit zijn aangepast.

Bij besluit van 28 augustus 2012 (inwerking getreden op 1 oktober 2012) is het Barro aangevuld met de ruimtevraag voor de onderwerpen hoofdinfrastructuur (reserveringen voor hoofdwegen en landelijke spoorwegen en vrijwaring rond Rijkswaagen), de elektriciteitsvoorziening, het regime van de herijkte ecologische hoofdstructuur en waterveiligheid (bescherming van primaire waterkeringen en bouwbeperkingen in het IJsselmeergebied).

In het Barro worden geen specifiek uitspraken gedaan met betrekking tot het voorliggende plangebied.

Nieuwe Ladder voor Duurzame Verstedelijking

Op 1 juli 2017 is de Nieuwe Ladder voor Duurzame Verstedelijking in werking getreden (artikel 3.1.6 lid twee en drie Bro). De nieuwe Ladder is ten opzichte van de voorgaande Ladder vereenvoudigd. De drie treden zijn komen te vervallen en er is een nieuwe bepaling toegevoegd. De Laddertoets geldt alleen voor plannen die een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maken. Onder een nieuwe stedelijke ontwikkeling wordt verstaan: 'ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen'.

Toetsing aan de nieuwe Ladder houdt in dat een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt een beschrijving bevat van de behoefte aan die ontwikkeling, en, indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien.

Uit jurisprudentie blijkt dat de aanleg van een weg niet aangemerkt wordt als een stedelijke ontwikkeling. Om deze reden hoeft niet getoetst te worden aan de ladder voor duurzame verstedelijking.

3.1.2 Provinciaal beleid

Omgevingsbeleid Zuid-Holland

Op 20 februari 2019 heeft de provincie Zuid-Holland het Omgevingsbeleid vastgesteld. Het Omgevingsbeleid van Zuid-Holland omvat al het provinciale beleid voor de fysieke leefomgeving. Het bestaat uit twee kaderstellende instrumenten: de Omgevingsvisie en de Omgevingsverordening.

Daarnaast zijn in het Omgevingsbeleid operationele doelstellingen opgenomen, zodat zichtbaar is hoe de provincie zelf invulling geeft aan de realisatie van haar beleid. Deze operationele doelstellingen maken onderdeel uit van verschillende uitvoeringsprogramma's en –plannen.

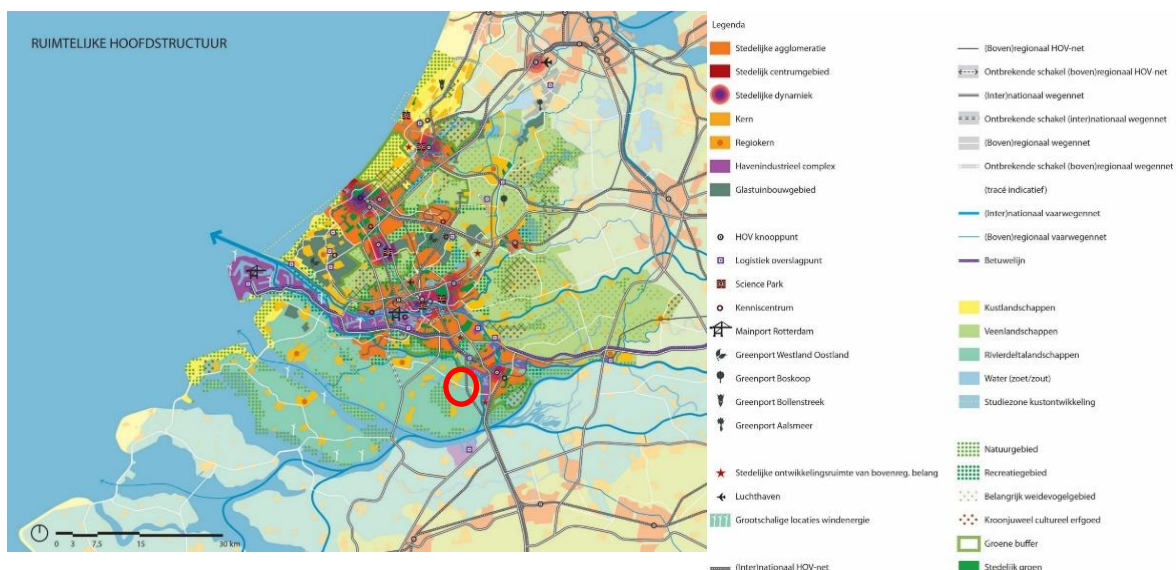
Met het Omgevingsbeleid van Zuid-Holland streeft de provincie naar een optimale wisselwerking tussen gewenste ruimtelijke ontwikkelingen en een goede leefomgevingskwaliteit. Uit de provinciale opgaven worden samenhangende beleidskeuzes gemaakt, die doorwerken naar uitvoeringsprogramma's en naar regels in de verordening. De ruimtelijke hoofdstructuur maakt met een integraal kaartbeeld inzichtelijk hoe de strategische beleidskeuzes uit de Omgevingsvisie ruimtelijk samenkomen.

Omgevingsvisie en Omgevingsverordening Zuid-Holland

Door het samenvoegen van verschillende beleidsplannen voor de fysieke leefomgeving sorteert de provincie voor op de Omgevingswet. De Omgevingswet verplicht het Rijk, de provincies en gemeenten een omgevingsvisie te maken. De provinciale Omgevingsvisie bestaat uit de volgende onderdelen:

- Een beschrijving en kaartbeelden van de **ruimtelijke hoofdstructuur**;
- De ontwikkelrichting van het **omgevingsbeleid**: ambities en sturing
- Een beschrijving van de **omgevingskwaliteit** van Zuid-Holland, waaronder de provinciale inzet voor het verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit;
- De samenhangende beleidskeuzes voor de fysieke leefomgeving.

Ad. 1 Ruimtelijke hoofdstructuur

Uit de ruimtelijke hoofdstructuur volgt dat het plangebied is aangeduid als (bovenregionale) hoofdstructuur.

Ad. 2 Omgevingsbeleid: ambities en sturing

De ambitie van de provincie is een slim, schoon en sterk Zuid-Holland. De Provincie gaat uit van zes richtinggevend ambities, waarbinnen een aantal opgaven zijn geformuleerd:

1. Naar een klimaatbestendige delta

2. Naar een nieuwe economie: the next level
3. Naar een levendige meerkernige metropool
4. Energievernieuwing
5. Best bereikbare provincie
6. Gezonde en aantrekkelijke leefomgeving

Ad. 3 Omgevingskwaliteit

Centraal doel van het integrale omgevingsbeleid is het verbeteren van de omgevingskwaliteit. Onder 'omgevingskwaliteit' wordt verstaan: het geheel aan kwaliteiten die de waarde van de fysieke leefomgeving bepalen. Ofwel een samenvoeging van ruimtelijke kwaliteit (belevingswaarde, gebruikswaarde en toekomstwaarde) en milieukwaliteit (gezondheid en veiligheid).

De Omgevingskwaliteit bestaat uit de unieke kwaliteiten van Zuid-Holland, het toepassen van de leefomgevingstoets (beleidscyclus en monitoring) en een nadere uitwerking van het provinciale beleid. Dit laatste gebeurt door middel van een 'kwaliteitskaart' en bijbehorende 'richtpunten ruimtelijke kwaliteit'.

Kwaliteitskaart, richtpunten en gebiedsprofielen

De provincie geeft richting en ruimte aan een optimale wisselwerking tussen ruimtelijke ontwikkelingen en omgevingskwaliteit. In de gehele provincie, zowel in het stedelijk gebied als in het landelijk gebied, beoogt het kwaliteitsbeleid een 'ja, mits-beleid': ruimtelijke ontwikkelingen zijn mogelijk, met behoud of versterking van de ruimtelijke kwaliteit.

Het ruimtelijk kwaliteitsbeleid bestaat uit een viertal kwaliteitskaarten (de laag van de ondergrond, de laag van de cultuur- en natuurlandschappen, de laag van de stedelijke occupatie en de laag van de beleving), samengevat in één integrale kwaliteitskaart, bijbehorende richtpunten en een aantal bepalingen in de verordening. Ontwikkelingen moeten rekening houden met deze richtpunten. De kwaliteiten zijn uitgewerkt in de gebiedsprofielen.

Het plangebied is opgenomen in alle vier de kwaliteitskaarten.

In de laag van de ondergrond is projectgebied aangeduid als 'Rivierdeltacomplex – jonge zeeklei' en 'Bijzonder reliëf en aardkundige waarden – oude stroomgordels en geulafzettingen'. Ontwikkelingen in het gebied 'jonge zeeklei' dragen bij aan het behoud van ruimte voor dynamische natuurlijke processen en zoet-zoutovergangen in de Deltawateren en natuurlijke buitendijkse gebieden. Voorgenomen ontwikkeling voorziet niet in een verslechtering hiervan. Ontwikkeling in het gebied 'oude stroomgordels en geulafzettingen' dienen de onregelmatige patronen en het reliëf in het landschap herkenbaar en in stand te houden. Daarnaast dienen, waar mogelijk de archeologische waarden van deze structuren meer herkenbaar gemaakt te worden bij ruimtelijke ontwikkelingen. Dit laatste wordt niet mogelijk geacht bij voorgenomen ontwikkeling gezien de oriëntatie van het tracé en de gedifferentieerde ligging van de verschillende verwachtingswaarden.

Daarnaast is het plangebied in de laag van de cultuur- en natuurlandschappen aangeduid als 'Rivierdeltalandschap - zeekleipolder'. Ontwikkelingen dienen bij te dragen aan het versterken van de karakteristieke kenmerken van de eilanden en de verschillen daartussen. Daarnaast is een richtpunt dat het patroon van (ronde) opwas- en (langgerekte) aanwasvelden door behoudt en versterking van de (beplante) dijk als herkenbare landschappelijke structuurdrager in contrast met de grootschalig, open polder behouden blijft. Voorgenomen ontwikkeling heeft geen invloed op de karakteristieke kenmerken van de eilanden en de verschillen. Bovendien zorgt voorgenomen ontwikkeling niet voor aantasting van de het patroon van de opwas- en aanwasvelden.

In de laag van de beleving is een klein deel van het plangebied aangeduid als 'Natuur'. Dit betreft het zuidelijk deel van natuurreservaat Middelvliet. Richtpunt hierbij is dat ontwikkelingen de wezenlijke natuurkenmerken en waarden van het gebied behouden of herstellen. Middelvliet vormt een belangrijk natuurkenmerk dat midden in het bestemmingsplangebied ligt. Voorgenomen ontwikkeling is voorzien daar waar slechts beperkt sprake is van aantasting van de natuurwaarden. Wordt zo goed mogelijk aangesloten bij de natuurwaarden.

Ten slotte is het plangebied in de laag van de stedelijke occupatie aangeduid als 'provinciale weg'. Relevante richtpunten hierbij zijn:

- Nieuwe infrastructuur wordt aangelegd als een logische verbinding van A naar B die ook na langere tijd nog begrijpbaar is.
- Bij nieuwe provinciale wegen beweegt de weg waar mogelijk mee met de hoofdrichting van het landschap.
- Nieuwe of aan te passen infrastructuur wordt altijd beschouwd als een integrale gebiedsopgave inclusief inpassingsvraagstukken. Hieronder wordt naast ligging in het landschap ook verstaan; zorgvuldig omgaan met doorlopende landschappelijke structuren, logische oplossingen voor doorgaande ecologische en recreatieve verbindingen en behoud van gebruiks- en belevingswaarde van het omliggend gebied en logische verbinding met aansluitende infrastructuur.
- Een visuele relatie tussen weg en omgeving is gewenst. Waar wegen landschappelijke hoofdstructuren kruisen, dient de landschappelijke lijn als afzonderlijke structuur zichtbaar en herkenbaar te blijven. Deze 'contactpunten' (bijvoorbeeld tunnels, viaducten, aquaducten) worden met zorg ontworpen en komen terug in de beeldkwaliteitsparagraaf.

Voorgenomen ontwikkeling voorziet in de aanleg van een parallelweg om de bestaande hoofdweg te ontzien. Deze weg wordt logischerwijs parallel aan de hoofdweg gelegd en vormt daarmee logische verbinding. Het effect van de aanleg van de weg wordt zoveel mogelijk beperkt omdat, daar waar de landschappelijke en cultuurhistorische waarden reeds onderbroken zijn, de nieuwe weg wordt gerealiseerd. Het vrij liggende fietspad ten noorden van de parallelweg draagt bij aan het behoud van de recreatieve verbinding tussen Maasdam en 's-Gravendeel.

De ontwikkeling is daarmee grotendeels in lijn met de provinciale kwaliteitskaart.

Ad. 4 Beleidskeuzes

De provincie heeft 12 provinciale opgaven gedefinieerd, die elk bestaan uit samenhangende beleidskeuzes. Deze beleidskeuzes werken door naar uitvoeringsprogramma's en regels in de verordening. Hieronder zijn de voor het plangebied relevante opgaven uiteengezet.

Gezondheid en veiligheid

Zorgen voor een gezonde en veilige leefomgeving en het beperken van hinder.

Bereikbaarheid

Bevorderen van een goede en veilige bereikbaarheid, met een mobiliteitsnetwerk dat keuzevrijheid biedt en aansluit op de behoefte van reizigers en vervoerders.

Regionale economie

Versterken van een vitale, innovatieve en toekomstbestendige regionale economie.

De voorgenomen ontwikkeling voorziet in de realisatie van een parallelweg om de bestaande, doorgaande route ten tijde van piekmomenten te voorzien. Door deze maatregel, als onderdeel van een maatregelenpakket, wordt de hinder zo beperkt mogelijk gehouden.

De realisatie van de weg moet er voor zorgen dat ook tijdens piekmomenten sprake is een goede bereikbaarheid waardoor ook de economie geen hinder van de afsluiting en/of calamiteiten ondervindt.

Voorgenomen ontwikkeling draagt bij aan de provinciale opgaven.

Omgevingsverordening

In de omgevingsverordening is het plangebied aangeduid als 'Beschermingscategorie 1' en 'Natuurnetwerk Nederland'.

Een bestemmingsplan dat voorziet in een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling in een gebied dient aandacht te besteden aan de ruimtelijke kwaliteit. Daarbij moet aangegeven worden dat geen sprake is van wijziging op structuurniveau, past bij de aard en schaal van het gebied en dat het plan voldoet aan de relevante richtpunten van de kwaliteitskaart (inpassen); Als wijziging wel aan de orde is, wordt deze uitsluitend toegestaan mits de ruimtelijke kwaliteit per saldo ten minste gelijk blijft. Als de ruimtelijke ontwikkeling niet past bij de bestaande gebiedsidentiteit (transformeren), wordt deze uitsluitend toegestaan mits de ruimtelijke kwaliteit van de nieuwe ontwikkeling is gewaarborgd door een integraal ontwerp en het zo nodig treffen van aanvullende ruimtelijke maatregelen.

Het voorliggend plan betreft de realisatie van een parallelweg langs de N217. Dit past bij de aard en schaal van het omliggend gebied. Daarnaast zal de omgeving niet veranderen, de aanwezige bomen en watergangen worden verplaatst naar de rand van de nieuwe parallelweg.

Daarnaast is het plangebied gelegen langs het Natuurnetwerk Nederland. In de verordening staat hierover:

“Een bestemmingsplan voor gronden binnen het Natuurnetwerk Nederland, onderverdeeld in bestaande en nieuwe natuur, waternatuurgebied en ecologische verbinding, waarvan de plaats geometrisch is bepaald en verbeeld op Kaart 8 Natuurnetwerk Nederland, wijst geen bestemmingen aan die de instandhouding en ontwikkeling van de wezenlijke kenmerken en waarden van deze gebieden significant beperken, of leiden tot een significante vermindering van de oppervlakte, kwaliteit of samenhang van die gebieden”.

Het plangebied ligt langs het Natuurnetwerk Nederland (NNN). Binnen het NNN worden geen werkzaamheden uitgevoerd. Het NNN blijft in stand gehouden.

Ontwerp-Omgevingsprogramma Zuid-Holland

Het Ontwerp-Omgevingsprogramma Zuid-Holland ligt tot 2 februari 2021 ter inzage. Het Ontwerp-Omgevingsprogramma is bedoeld als programma conform artikel 3.4 van de Omgevingswet. Het vormt straks, samen met de Omgevingsvisie en de Omgevingsverordening, het Zuid-Hollandse Omgevingsbeleid – ofwel het provinciale beleidskader voor de zorg voor de fysieke leefomgeving.

Het Ontwerp-Omgevingsprogramma Zuid-Holland omvat de maatregelen waarmee Gedeputeerde Staten invulling geven aan de ambities en beleidskeuzes die in de Omgevingsvisie Zuid-Holland zijn opgenomen. De beleidskeuzes in de Omgevingsvisie betreffen de bevoegdheid van Provinciale Staten, de maatregelen in het Omgevingsprogramma van Gedeputeerde Staten.

Het Omgevingsprogramma is opgebouwd langs de lijn van ambities, beleidsdoelen en beleidskeuzes uit de Omgevingsvisie. Deze indeling maakt het mogelijk om de maatregelen uit het Omgevingsprogramma op te nemen in de digitale raadpleegomgeving en daarin te verbinden met andere onderdelen van het Omgevingsbeleid. Ook is het Omgevingsprogramma, net als de Omgevingsvisie, modulair te vernieuwen of aan te passen.

Maatregelen uit het Omgevingsprogramma kunnen verder worden uitgewerkt naar acties in uitvoeringsplannen. Uitvoeringsplannen of -programma's zijn geen beleidsdocumenten en maken daarom geen onderdeel uit van het Omgevingsbeleid.

In het Ontwerp-Omgevingsprogramma is de beleidsuitwerking van beleidsdoel 5.3 (Leven met water) nog niet opgenomen. Conform een afspraak met de waterschappen wordt de uitwerking van dit beleidsdoel pas in het Omgevingsprogramma ingevoegd ná vaststelling van het Regionaal Waterprogramma.

De vigerende programma's voor Ruimte en Mobiliteit zijn onder huidig recht (Wet Ruimtelijke ordening) door Provinciale Staten vastgesteld als structuurvisie. De inhoud van deze programma's is nu opgenomen in het Ontwerp-Omgevingsbeleid. Onder de Omgevingswet wordt het vaststellen van een programma een GS-bevoegdheid.

3.1.3 Gemeentelijk beleid

Omgevingsvisie Hoeksche Waard

Op 17 december 2019 is Omgevingsvisie Hoeksche Waard door de gemeenteraad vastgesteld.

Deze omgevingsvisie nodigt inwoners, ondernemers, investeerders, maatschappelijke organisaties en anderen uit om een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van de Hoeksche

Waard. De omgevingsvisie helpt om samen te blijven werken aan een aantrekkelijke Hoeksche Waard. Dit wordt 'Waardmaken' genoemd. Waardmaken is een nieuwe manier van ontwikkelen. Bij de totstandkoming van een initiatief worden initiatiefnemers uitgenodigd bij te dragen aan de Hoeksche Waard: aan de Hoeksche Werken en de aan Hoeksche Waarden. Daarmee is omgevingskwaliteit niet langer het domein van overheid en specialisten, maar een verantwoordelijkheid van iedereen.

Waardmaken betekent een bijdrage leveren aan 'Hoeksche Werken' en 'Hoeksche Waarden'.

'Hoeksche Werken'

Als één ding duidelijk is geworden tijdens het opstellen van deze omgevingsvisie is dat Hoeksche Waarders trots zijn op hun eiland. Ze koesteren de kwaliteit van wonen, werken en leven. De inzet is om dat goeds ook in de toekomst te hebben.

Breed is het besef aanwezig dat dat niet vanzelfsprekend is. Trends en ontwikkelingen zorgen ervoor dat we moeten blijven werken om de Hoeksche Waard vitaal en leefbaar te houden. Vijf maatschappelijke opgaven vragen specifiek onze aandacht de komende jaren. Dit worden de *'Hoeksche werken'* genoemd:

- Duurzaam, energieneutraal en klimaatbestendig
- Vitaal economisch klimaat
- Bereikbaar, nabij en toegankelijk
- Duurzame, innovatieve landbouw
- Vitale dorpen en actieve samenleving

'Hoeksche Waarden'

De Hoeksche Waard, eiland tussen de grote wateren, waar al het land is gewonnen op het water. Een uniek agrarisch polderlandschap waar het oorspronkelijk karakter van het landschap met zijn openheid, dijken en kreken en buitendijkse natuurgebieden nog duidelijk zichtbaar is. Waar inwoners en bezoekers nog echt rust en ruimte kunnen ervaren, terwijl grootstedelijke voorzieningen binnen handbereik zijn.

De Hoeksche mentaliteit, de dorpsfevenementen en het boerenbedrijfsleven vormen onze cultuur en is de schakel tussen heden, verleden en toekomst. De dorpen zijn het thuis van vele Hoeksche Waarders. Het gevoel van thuis heeft te maken met herkenbaarheid en identiteit. De dorpen en het landschap vertellen ons een verhaal van de ontstaansgeschiedenis en het gebruik door de jaren heen. De Hoeksche Waard heeft haar eigen karakter dat het waard is om gekoesterd te worden. Daarom willen we dat nieuwe ontwikkelingen en ingrepen in het landschap of in de dorpen met liefde en zorg voor de plek worden uitgevoerd.

Bij de ontwikkeling van onze leefomgeving stond eerst vooral de kwaliteit van bouwwerken centraal, in de loop der tijd zijn ook natuur, landschap en erfgoed hierbij gekomen. Nu heeft men het ook over vraagstukken van voedsel, milieu, energie, klimaat, water, gezondheid, veiligheid en leefbaarheid. We vatten dit samen als omgevingskwaliteit.

Landschap, natuur, rust en ruimte zijn belangrijke Hoeksche waarden. Ook vitaliteit en het betrekken van iedereen in de samenleving zijn kenmerken waar de Hoeksche Waard voor staat.

Om de omgevingskwaliteit van de Hoeksche Waard ook voor de toekomst te borgen, is in deze omgevingsvisie aangegeven wat de gemeenschap en gemeente binnen de Hoeksche Waard de belangrijkste waarden vinden. Dit worden de Hoeksche waarden genoemd.

Het plangebied is gelegen in het gebied dat is aangeduid als 'Natuurlijk verbonden'. Dit is het grootste deelgebied binnen de Hoeksche Waard. Het betreft het grote, relatief open agrarische landschap. Het landschap is rationeel en doelmatig ingericht voor de agrarische sector. De openheid geeft lange zichtlijnen en vergezichten.

Te ontwikkelen waarden zijn:

- Versterken en in stand houden van het patroon van groene dijken en kreken.
- Versterken van het recreatieve netwerk, gekoppeld aan de groenblauwe structuur van kreken en dijken.
- Versterken van het duurzame en innovatieve karakter van de landbouw.
- Versterken van de herkenbaarheid van cultuurhistorisch landschap en haar iconen.
- Versterken van het contrast tussen grote open ruimten en groene randen en groene gebieden binnen de open ruimtes. Hierbij rekening houden met de lange zichtlijnen 'van dijk tot dijk'.
- Agrarische bedrijven blijven of worden groene parels in het landschap. Daarbij is er aandacht voor biodiversiteit.
- Versterken van de landschappelijke en natuurlijke inpassing van de bedrijfsbebouwing. Het bouwvlak moet hierin niet bepalend zijn, maar juist de kwalitatieve versterking. Akkerranden benutten voor versterking van de biodiversiteit.
- We stimuleren het circulair ondernemen in de landbouw (kringlooplandbouw).
- Het creëren van openheid door het saneren van verspreid liggend glas.

Voorgenomen ontwikkeling draagt niet direct bij aan een van de te ontwikkelen waarden van het gebied 'Natuurlijk verbonden'. Het draagt echter wel bij aan één van de vijf maatschappelijke opgaven die zijn onderscheiden. Voorgenomen ontwikkeling draagt namelijk bij aan het bereikbaar, nabij en toegankelijk houden van de Hoeksche Waard. De aanleg van de Parallelweg zorgt ervoor dat de bestaande hoofdweg ontlast wordt en dat, zeker gedurende piekmomenten, de hinder zoveel mogelijk beperkt blijft.

3.2 Conclusies

Het hiervoor opgesomde beleid verzet zich niet tegen de voorgenomen ontwikkeling.

4 Verkeer

Achtergrond

De aanleiding voor het opstellen van voorliggend bestemmingsplan heeft een verkeerskundige achtergrond. Een goede en robuust wegennet heeft prioriteit in het bereikbaar houden van Hoeksche Waard. Door het ontbreken van een parallelstructuur tussen Maasdam en 's-Gravendeel is dit deel van de N217 kwetsbaar in geval van calamiteiten. De aanleg van deze parallelweg borgt permanent de bereikbaarheid van Hoeksche Waard, voor zowel regulier verkeer als calamiteitenverkeer.

Ten tijde van een omleiding vormt de Kiltunnel één van de belangrijkste aan- en afvoerroutes voor de Hoeksche Waard. In het verlengde van deze tunnel ligt de N217. Deze weg zorgt in de huidige situatie al voor de verdere ontsluiting van de Hoeksche Waard maar deze weg zal bij omleidingen een nog belangrijkere betekenis gaan krijgen. Vanwege het ontbreken van een parallelstructuur is het deel tussen Maasdam en 's-Gravendeel kwetsbaar. Om te voorkomen dat de bereikbaarheid van de Hoeksche Waard onder druk komt te staan, is een parallelweg ten noorden van de N217 tussen Maasdam en 's-Gravendeel één van de maatregelen. De N217 kent daarmee over de volledige lengte een parallelstructuur.

Huidig wegprofiel en intensiteit

Het huidige wegvak van de N217 tussen Maasdam en 's-Gravendeel kent een wegprofiel met twee rijstroken en een vrijliggend fietspad, zie afbeelding 4.2. Deze weg vormt de enige directe route tussen de kernen. Gerichte uitwijkmogelijkheden bestaan niet vanwege de beperkte mogelijkheden tot het kruisen van het hsl-spoor.

Afbeelding 4.2: Huidige inrichting wegprofiel N217 tussen Maasdam en 's-Gravendeel

Deze weg is opengesteld voor al het verkeer op (brom)fietsers na. Dit betekent dat op dit wegvak ook veel landbouwverkeer met een lagere maximumsnelheid rijdt.

De weg is volgens de wegcategorisering van de provincie Zuid-Holland een gebiedsontsluitingsweg buiten de bebouwde kom met een maximumsnelheid van 80 km/h en een capaciteit van 20.000 mvt/etm.

Intensiteiten van provinciale wegen zijn te vinden op staatvan.zuid-holland.nl. Dit zijn feitelijke tellingen op vaste telpunten van de provincie. In 2019 was de gemiddelde werkdag intensiteit van de N217 15.820 motorvoertuigen. Er bestaat een restcapaciteit van 4.180 bewegingen. In de huidige situatie kent het wegvak voorlopig genoeg capaciteit om de bestaande intensiteit goed te kunnen verwerken. Echter zal de intensiteit in de toekomst toenemen door bijvoorbeeld toekomstige woningbouwontwikkelingen of piekmomenten bij omleidingen. Tevens is in de toekomstige situatie sprake van autonome groei.

Toekomstig wegprofiel en intensiteit

De N217 wordt verbeterd door de aanleg van een parallelweg, zodat enerzijds een betere verkeersafwikkeling mogelijk is – zowel voor het geval van piekmomenten bij omleidingen als voor de toekomstige woningbouwontwikkelingen in 's Gravendeel. De parallelweg zorgt voor een betere doorstroming en biedt ruimte voor calamiteitenverkeer. De aanleg van de parallelweg zelf genereert geen extra verkeer. Indien in de toekomst extra verkeer over de weg rijdt – hetzij tijdelijk bij omleidingen, danwel permanent door nieuwbouw – dient in het kader van die projecten een verkeersonderzoek uitgevoerd te worden.

5 Natuur en ecologie

5.1 Kader

5.1.1 Rijksbeleid

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden, met wetgeving ten aanzien van soorten en Natura 2000-gebieden. Deze wet vervangt drie oude wetten: de Natuurbeschermingswet 1998 (gebiedsbescherming: Natura 2000), de Flora- en faunawet (soortenbescherming) en de Boswet (kapvergunningen). Daarnaast hebben provincies eigen beleid ten aanzien van het Natuurnetwerk Nederland (NNN; de voormalige Ecologische Hoofdstructuur of EHS) en overige natuurwaarden buiten het NNN.

Soortenbescherming

Voor ruimtelijke ingrepen die resulteren in overtreding van één of meer artikelen van de Wnb moet ontheffing worden aangevraagd. Voor een aantal soorten geldt daarenboven het beschermingsregime van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn. Voor werkzaamheden die uit een bestemmingsplan voortvloeien dient voor de start van die werkzaamheden ontheffing te worden aangevraagd indien beschermde soorten voorkomen. Bij de vaststelling van het plan dient duidelijk te zijn of en in hoeverre een ontheffing kan worden verkregen.

Voor alle in de wet genoemde diersoorten (inclusief vogels) geldt dat het verboden is individuen van deze soorten (opzettelijk) te doden of te vangen. Bovendien is het verboden nesten (en eieren) en (vaste) voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van dieren opzettelijk te beschadigen of te vernielen dan wel weg te nemen. Voor de in de wet genoemde plantensoorten geldt dat het verboden is exemplaren in hun natuurlijke verspreidingsgebied opzettelijk te plukken en te verzamelen, af te snijden, te ontwortelen of te vernielen. In de Wnb worden drie beschermingsregimes onderscheiden voor beschermde soorten. Voor de eerste twee regimes gelden aanvullende verbodsbepalingen.

Er is echter geen ontheffing nodig indien gewerkt wordt volgens een geldige gedragscode die van toepassing is op de betreffende soort(en). Vaak is daarnaast ecologische begeleiding en een ecologisch werkprotocol nodig bij de uitvoering van werkzaamheden.

De provincies kunnen voor het beschermingsregime Andere Soorten een algemene vrijstelling verlenen voor onder meer ruimtelijke inrichting of ontwikkeling van gebieden.

Indien nesten, (vaste) voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van soorten niet (kunnen) worden ontzien, is ontheffing noodzakelijk. Ontheffing is niet benodigd indien de functionaliteit van de nesten, (vaste) voortplantingsplaatsen of rustplaatsen gegarandeerd wordt (het beschadigen en vernielen wordt voorkomen door maatregelen of er zijn voldoende alternatieven).

Ten slotte is altijd de algemene zorgplicht van toepassing, die inhoudt dat een ieder voldoende zorg in acht neemt voor alle inheemse dieren en planten en hun directe leefomgeving (artikel 1.11 van de Wnb). Concreet betekent dit dat bij ruimtelijke ontwikkeling gezorgd moet worden dat dieren niet gedood worden en dat planten verplant worden. Ook dient gelet te worden op bijvoorbeeld de voortplantingsperiode van amfibieën en de zoogperiode van zoogdieren.

Gebiedsbescherming

Natura 2000

De Wnb ziet op de bescherming van Natura 2000-gebieden (VrI- en Hrl-gebieden). Voor ieder Natura 2000-gebied zijn instandhoudingsdoelstellingen opgesteld voor één of meerdere soorten en/of habitats. Voor ruimtelijke ontwikkelingen binnen de Natura 2000-gebieden en tevens voor ontwikkelingen daarbuiten die van invloed kunnen zijn (door 'externe werking') op die beschermde natuurgebieden, gelden (strengere) restricties. Voor activiteiten of projecten die schadelijk zijn voor de beschermde natuur geldt een vergunningplicht. Middels een 'habitattoets' dient te worden onderzocht of een activiteit (significante) negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen voor Natura 2000-gebieden veroorzaakt. De uitkomsten van de habitattoets dienen te worden beoordeeld door het bevoegd gezag.

Natuurnetwerk Nederland

Het Natuurnetwerk Nederland (NNN) is het Nederlands netwerk van bestaande en nieuw aan te leggen natuurgebieden. Het netwerk moet natuurgebieden beter verbinden met elkaar en met het omringende agrarisch gebied. Het doel van het NNN is de instandhouding en ontwikkeling van natuurgebieden om daarmee een groot aantal soorten en ecosystemen te laten voortbestaan. Sinds 2014 zijn de provincies het eerste verantwoordelijke bevoegde gezag voor het NNN (daarvoor was dat de rijksoverheid).

5.2 Onderzoek

Soortenbescherming

Door ABO-milieuconsult is een quickscan flora en fauna uitgevoerd. Het rapport is opgenomen als bijlage 1. Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat het onwaarschijnlijk is dat met de plannen vaste rust- en verblijfplaatsen worden aangetast van de in de Wet natuurbescherming beschermde soorten. De zorgplicht van de Wet natuurbescherming is altijd van toepassing.

Gebiedsbescherming

Rondom het plangebied zijn diverse Natura 2000-gebieden gelegen. Voor de gebieden Oudeland van Strijen (circa 2 km afstand), Oude Maas (circa 5 km afstand), Hollands Diep (circa 6,5 km afstand) en Boezems Kinderdijk (circa 10,5 km afstand) geldt dat binnen deze gebieden geen stikstofgevoelige habitats aanwezig zijn, zodat het onderzoek geen betrekking heeft op deze natuurgebieden.

De meest nabij gelegen stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden zijn Biesbosch (circa 5 km afstand), Biesbosch (circa 20 km afstand) en Krammer-Volkerak (circa 15,5 km afstand).

De Wet stikstofreductie en natuurverbetering is op 1 juli 2021 in werking getreden. Via het Besluit stikstofreductie en natuurverbetering, waarin de stikstofwet verder is uitgewerkt, geldt per 1 juli een vrijstelling voor bouw-, aanleg- en sloopactiviteiten omdat de emissies tijdelijk en beperkt zijn. De aanlegfase hoeft niet langer te worden berekend. Een berekening voor de gebruiksfase blijft wel nodig.

De N217 wordt verbeterd door de aanleg van een parallelweg, zodat enerzijds een betere verkeersafwikkeling mogelijk is – zowel voor het geval van piekmomenten bij omleidingen als voor de toekomstige woningbouwontwikkelingen in 's Gravendeel. De parallelweg zorgt voor een betere doorstroming en biedt ruimte voor calamiteitenverkeer. De realisatie van de parallelweg zelf genereert geen extra verkeer, waardoor onderzoek naar de gebruiksfase niet nodig is. Indien

in de toekomst extra verkeer over de weg rijdt – hetzij tijdelijk bij omleidingen, danwel permanent door nieuwbouw – dient in het kader van die projecten een stikstofonderbouwing te worden aangeleverd.

Omdat de ontwikkeling geen verkeersaantrekkende functies mogelijk maakt, maar ervoor zorgt dat het verkeer niet vast loopt en als calamiteitenroute kan dienen, is de gebruiksfase niet aan de orde. De aanlegfase hoeft door de vrijstelling niet berekent te worden. Stikstof vormt dan ook geen belemmering op voor de voorgenomen ontwikkeling.

5.3 Conclusie

Het aspect natuur en ecologie vormt geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkelingen.

6 Water

6.1 Kader

Er is een groot aantal beleidsstukken dat betrekking heeft op de waterhuishouding. Hieronder wordt één en ander uiteengezet.

Europees en rijksbeleid

Nationaal Waterplan

Het 2e Nationaal Waterplan (NWP2) beschrijft de hoofdlijnen, principes en richting van het nationale waterbeleid in de periode 2016-2021, met een vooruitblik richting 2050. Het rijk streeft naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer en heeft de ambitie om de komende decennia te investeren in bescherming tegen overstromingen en in de zoetwatervoorziening. Het Nationaal Waterplan 2016-2021 is op 10 december 2015 door de minister van Infrastructuur en Milieu en de staatssecretaris van Economische Zaken vastgesteld.

Waterwet

De Waterwet regelt het beheer van de waterkeringen, het oppervlaktewater en het grondwater, verbetert de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening en zorgt voor een eenduidige bestuurlijke procedure en daarbij behorende rechtsbescherming voor besluiten. De Waterwet dient als paraplu om de Kaderrichtlijn Water (KRW) te implementeren en geeft ruimte voor implementatie van toekomstige Europese richtlijnen.

Nationaal Bestuursakkoord Water

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) is het kabinetsstandpunt over het waterbeleid in de 21e eeuw vastgelegd. De hoofddoelstellingen zijn: het waarborgen van het veiligheidsniveau bij overstromingen en het verminderen van wateroverlast. Daarbij wordt de voorkeur gegeven aan ruimtelijke maatregelen boven technische maatregelen.

In het NBW is ook de watertoets als procesinstrument opgenomen. De watertoets is het proces van vroegtijdig informeren, adviseren en beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van dit instrument is waarborgen dat de waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet in beschouwing worden genomen als het gaat om waterhuishoudkundige relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Uitvoering van de watertoets betekent in feite dat de gemeente en het waterschap samenwerken bij het uitwerken van ruimtelijke plannen, zodat problemen (bijvoorbeeld wateroverlast of verdroging) in het gebied zelf en de omgeving worden voorkomen. De watertoets is sinds 2003 verankerd in de wetgeving en hiermee verplicht voor alle ruimtelijke plannen en besluiten.

Kaderrichtlijn water

De Kaderrichtlijn Water is opgesteld om de waterkwaliteit in Europa te verbeteren. De richtlijn is sinds 2000 van kracht. In de richtlijn staan afspraken die ervoor moeten zorgen dat uiterlijk in 2027 het water in alle Europese landen voldoende schoon en gezond is.

Waterbeheer 21e eeuw (WB21)

In september 2000 heeft de commissie Waterbeheer 21e eeuw advies uitgebracht over het toekomstig waterbeheer in Nederland. Belangrijk onderdeel van WB21 is het uitgangspunt van ruimte voor water. Er mag geen afwenteling plaatsvinden. Berging moet binnen het stroomgebied plaatsvinden. Dit betekent onder andere het aanwijzen en instandhouden van waterbergingsgebieden. Daarnaast wordt verdroging bestreden en worden watertekorten verminderd.

Provinciaal beleid

Provinciaal Waterplan 2016 - 2021

Op 29 juni 2016 is het Regionaal waterplan Zuid-Holland 2016-2021 in werking getreden. Het Hoofdlijnenakkoord 2015 – 2019 van het college van Gedeputeerde Staten schetst de ambitie om beleid zo veel mogelijk integraal vorm te geven en te anticiperen op de visie die ten grondslag ligt aan de Omgevingswet. Specifiek voor het regionale waterbeleid is hieraan voldaan met de Visie Ruimte en Mobiliteit (VRM) en de Voortgangsnota Europese Kaderrichtlijn Water. Dit maakt een volledig nieuw regionaal waterplan overbodig.

Beleid waterbeheerder

Waterbeheerplan 2016-2021, Waterschap Hollandse Delta

In het Waterbeheerplan 2016-2021 (d.d. 26 november 2015) staat hoe het Waterschap Hollandse Delta het waterbeheer in het werkgebied in de komende jaren wil uitvoeren. Het nieuwe Waterbeheerprogramma van waterschap Hollandse Delta bestaat uit een statisch en een dynamisch deel. Het statisch deel bevat de doelen die het waterschap wil bereiken, zowel op de lange termijn als voor de planperiode 2016-2021. Het dynamisch deel bevat de maatregelen die nodig zijn om de doelen uit het statisch deel te realiseren en gaat op hoofdlijnen in op de financiële consequenties daarvan.

In het statisch deel komen de belangrijkste externe en interne (beleids)kaders waarbinnen het Waterbeheerprogramma is opgesteld aan bod. Deze kaders zijn overigens continu in beweging; zo zijn vanuit het Deltaprogramma onlangs de deltabeslissingen uitgebracht en is de nieuwe Omgevingswet in aantocht.

In het dynamisch deel van het Waterbeheerprogramma zijn per thema maatregeltabellen uitgewerkt. Deze maatregelen zijn nodig om de doelen die in het statisch deel zijn geformuleerd te kunnen bereiken. De maatregeltabellen hebben het karakter van een 'groslijst' die jaarlijks uitwerking behoeft. Bij deze jaarlijkse uitwerking kunnen, mits het bereiken van de doelen niet in gevaar komt, maatregelen worden geschrapt of worden vervangen door andere maatregelen. Desgewenst kunnen ook nieuwe maatregelen worden toegevoegd. De (jaarlijkse) uitwerking van het maatregelenprogramma verloopt via de Kadernota, de Programmabegroting en de jaarplannen/afdelingsplannen. Op die wijze worden ook de financiële consequenties van het Waterbeheerprogramma geborgd.

Gemeentelijk beleid

Omgevingsvisie Hoeksche Waard

In paragraaf 3.1.3 is de omgevingsvisie al beschreven. Korte tijdshorizont wordt hiernaar verwezen. Verder wordt in de omgevingsvisie specifiek benoemd dat voldoende ruimte en inspanning voor waterkwaliteit en waterkwantiteit nodig is en dat de gemeente de economische betekenis van natuur en water wil vergroten.

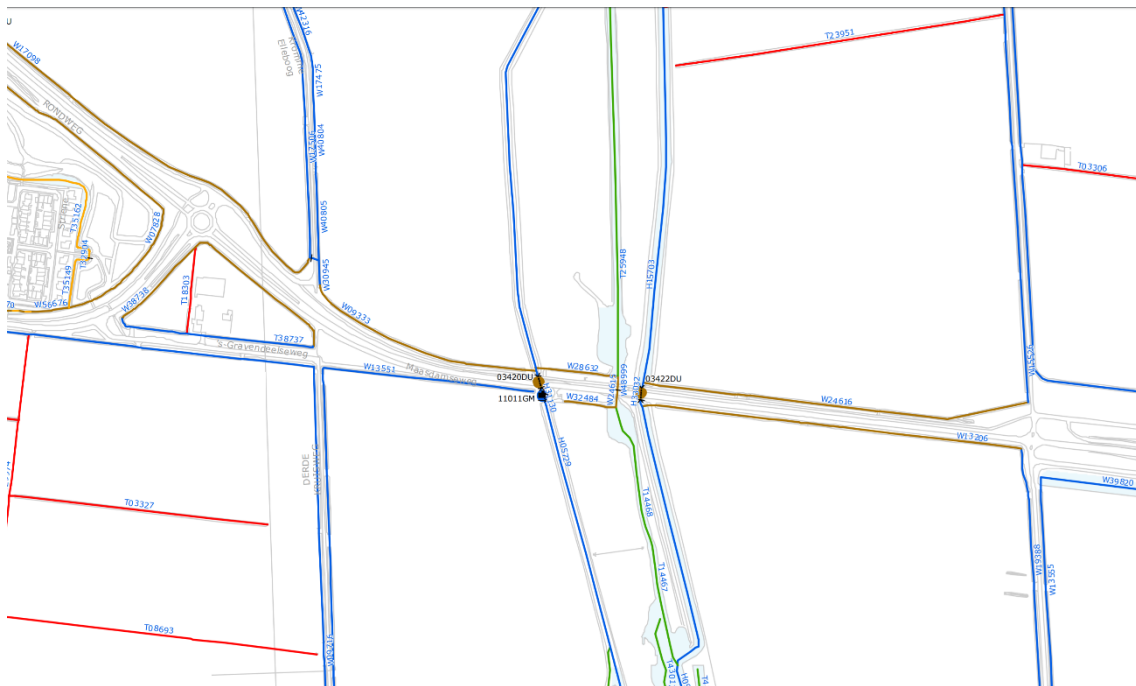
6.2 Onderzoek

Ontwikkelingen dienen rekening te houden met de in deze waterparagraaf genoemde eisen en uitgangspunten. In deze waterparagraaf wordt naast de beschrijving van de waterstaatkundige situatie en kenmerken bepaald wat de invloed is van de uitvoering van de ontwikkeling op de waterhuishouding.

Huidige situatie

Het grootste gedeelte van het plangebied bestaat uit akkerland en is daarmee onverhard. In een aantal delen is het plangebied momenteel verhard in de vorm van infrastructuur. De huidige situatie op het gebied van verharding is weergegeven in tabel 6.1.

In het plangebied is oppervlaktewater gelegen, zie afbeeldingen 6.1 en 6.2. De 'blauwe' watergangen zijn in het beheer bij het waterschap, de 'bruine' bij de provincie, de 'rode' bij aanliggenden, de 'paarse' bij de spoorwegbeheerder en de groene bij de natuurbeherende organisatie.

Afbeelding 6.1: Uitsnede leggerkaart waterschap Hollandse Delta.

Afbeelding 6.2: Uitsnede leggerkaart waterschap Hollandse Delta.

Veiligheid en waterkeringen

Het plangebied ligt niet binnen de beschermingszone van een regionale of primaire waterkering. Het plangebied is niet gelegen in een gebied met een overstromingsrisico.

Afvalwaterketen en riolering

Bij ruimtelijke ontwikkelingen is het uitgangspunt dat de waterhuishoudkundige situatie niet mag verslechteren. Dit betekent bijvoorbeeld dat de waterhuishouding kan worden verbeterd door het afkoppelen van schoon verhard oppervlak. Hiermee wordt voorkomen dat schoon hemelwater wordt afgevoerd naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie. Dit betekent ook dat toename van het verharde oppervlak en/of dempingen binnen het gebied moeten worden gecompenseerd. Ook combinaties met andere functies zoals groen en recreatie liggen voor de hand. Daarnaast is het van belang om bij eventuele ontwikkelingen diffuse verontreinigingen te voorkomen door het gebruik van duurzame, niet-uitlogbare materialen (geen zink, lood, koper en PAK's-houdende materialen) zowel gedurende de bouw- als de gebruiksfase.

Toekomstige situatie

In de toekomstige situatie is voorzien in de realisatie van een parallelweg.

Waterkwantiteit

Om de watercompensatie te berekenen is gekeken naar de oppervlakten van het wegontwerp. Het wegontwerp ligt deels binnen de bestemming 'Verkeer' en deels binnen de bestemming 'Agrarisch met waarden'. Binnen de verkeersbestemming is het wegontwerp al mogelijk. Het plangebied betreft alleen het deel van het wegontwerp wat buiten de verkeersbestemming valt. Het plangebied kent een omvang van 17.291 m². In tabel 6.1 is de huidige situatie en toekomstige situatie op het gebied van verharding inzichtelijk gemaakt.

	Bestaande situatie	Toekomstige situatie
Fietspad	0 m ²	660 m ²
Weg / in-uitritten	0 m ²	579 m ²
Totaal verhard	0 m²	1.239 m²
Water	0 m²	4.046 m²
Onverhard (groen en agrarisch)	17.291 m²	12.006 m²
Totaal	17.291 m²	17.291 m²

Tabel 6.1: Overzicht verharde situatie (huidig en toekomstig)

Het verhard oppervlak neemt met 1.239 m² toe. Vanaf 1.500 m² toegevoegde verharding in het landelijk gebied moet 10% gecompenseerd worden. Door de toegevoegde verharding is watercompensatie dus niet nodig. Bestaande watergangen (circa 3.454 m²) buiten het plangebied worden gedempt. Hiervoor geldt dempen = graven. De watergangen worden verlegd naar het noorden (binnen het plangebied).

Ondanks watercompensatie niet benodigd is, wordt middels dit plan circa 592 m² extra water gerealiseerd.

Riolering

Hemelwater dat op wegen valt, dient via bodempassages te worden afgevoerd naar het oppervlaktewater.

Waterkwaliteit

Het toepassen van niet-uitloogbare bouwmaterialen voorkomt dat het hemelwater, dat wordt afgekoppeld naar het oppervlaktewater, wordt vervuild. In verband hiermee worden eisen gesteld aan de te gebruiken materialen. Er mogen geen (sterk) uitloogbare materialen zoals koper, lood of zink gebruikt worden op delen die met hemelwater in contact komen of er moet voorkomen worden dat deze materialen kunnen uitlogen.

Beheer en onderhoud

Het beheer en onderhoud van het gemeentelijke inzamelings- en transportstelsel ligt bij verschillende partijen zoals benoemd in de legger. Het waterschap is verantwoordelijk voor het transport vanuit het eindgemaal tot en met de afvalwaterzuiveringsinstallatie en voor de zuivering. De gemeentelijke riolering moet bereikbaar zijn voor beheer en onderhoud.

6.3 Conclusie

Het aspect water vormt geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkelingen.

7 Archeologie en cultuurhistorie

7.1 Kader

7.1.1 Kader

Erfgoedwet

De Monumentenwet 1988 is op 1 juli 2016 overgegaan in de Erfgoedwet. De Erfgoedwet bundelt de voorgaande wet- en regelgeving voor behoud en beheer van het cultureel erfgoed in Nederland. Bovendien is aan de Erfgoedwet een aantal nieuwe bepalingen toegevoegd. Het beschermingsniveau zoals deze in de oude wetten en regelingen gold, blijft gehandhaafd. Het behoud en beheer van het Nederlandse erfgoed was geregeld in zes verschillende wetten en een regeling, waarin roerend, onroerend en archeologisch erfgoed allemaal hun eigen specifieke definities, procedures en beschermingsmaatregelen hadden.

In de Erfgoedwet is vastgelegd hoe met ons erfgoed wordt omgegaan, wie welke verantwoordelijkheden daarbij heeft en hoe het toezicht daarop wordt uitgeoefend. Overbodige regels zijn geschrapt en de verantwoordelijkheid voor de bescherming van het cultureel erfgoed ligt waar mogelijk bij het erfgoedveld zelf. Onderdelen van de Monumentenwet die de fysieke leefomgeving betreffen, worden overgeheveld naar de Omgevingswet die in 2022 van kracht wordt. Voor deze onderdelen is een overgangsregeling in de Erfgoedwet opgenomen voor de periode 2016-2022. Het gaat daarbij om de volgende zaken:

- Vergunningen tot wijziging, sloop of verwijdering van rijksmonumenten
- Verordeningen, bestemmingsplannen, vergunningen en ontheffingen op het gebied van archeologie
- Bescherming van stads- en dorpsgezichten

Erfgoedbeleid gemeente Hoeksche Waard 2019 – 2023

Deze nota heeft als doel om een analyse weer te geven van de ontwikkelingen in het erfgoedveld en geeft een inventarisatie weer van de huidige stand van zaken in de Hoeksche Waard per voormalige gemeente. Daarnaast geeft deze nota een visie en beleidsacties weer die nodig zijn om in te spelen op de geanalyseerde ontwikkelingen en de harmonisatie van beleidskeuzes. Deze nota zal een concreet werkplan voor de periode 2019 – 2023 weergegeven. Daarom is de nota opgebouwd in drie onderdelen:

1. Analyse en inventarisatie
2. Visie en beleid
3. Werkplan 2019 – 2023

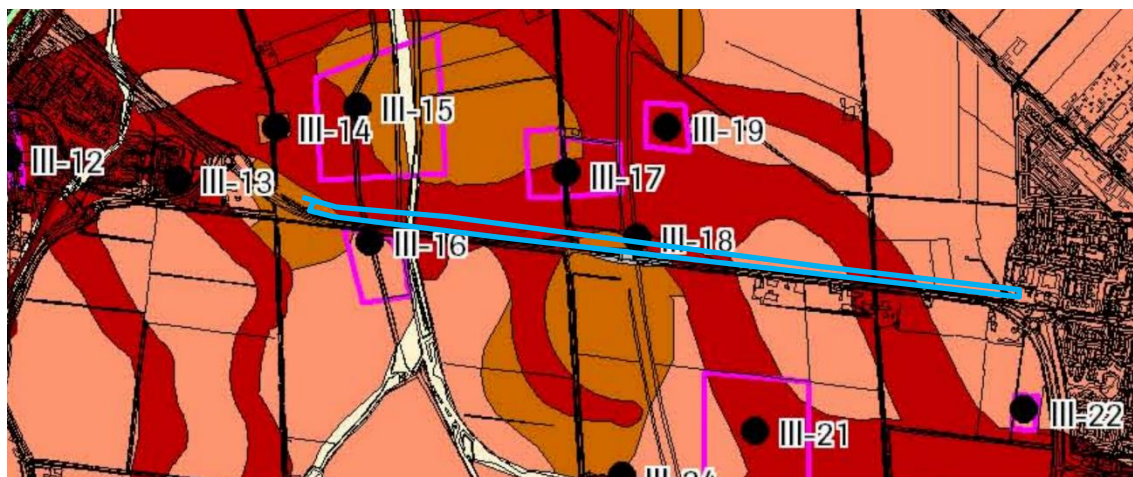
Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland

De provincie Zuid-Holland hanteert het beleidsinstrument “Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland (CHS)”. In de CHS heeft de provincie bestaande en mogelijk te verwachten archeologische waarden in beeld gebracht. In het bijbehorende “Beleidskader Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland” zijn per waarderingscategorie algemene beleidsuitgangspunten geformuleerd. De waardering zoals vastgelegd in de cultuurhistorische hoofdstructuur geldt als uitgangspunt van beleid.

7.2 Onderzoek

Archeologie

In afbeelding 7.1 is een uitsnede uit de archeologische beleidskaart weergegeven met daarop het plangebied (in blauw) aangeduid.

Afbeelding 7.1.: uitsnede archeologische beleidskaart (globale plangebied is blauw omkaderd).

Uit de archeologische beleidskaart van de gemeente Hoeksche Waard blijkt dat het plangebied verschillende archeologische verwachtingswaarden kent. Deze verwachting varieert van een hoge verwachting voor het Neolithicum tot en met Late Middeleeuwen tot een middelhoge verwachtingswaarde van de IJzertijd tot en met de Nieuwe Tijd.

Ter bescherming van deze archeologische waarden zijn in het vigerende bestemmingsplan 'Landelijk Gebied Binnenmaas' de archeologische dubbelbestemmingen 'Waarde – Archeologische verwachting hoog 1' en 'Waarde – Archeologische verwachting middelhoog 1' opgenomen. In al deze dubbelbestemmingen zijn uitzonderingen opgenomen waarvoor geen vergunningplicht bestaat en archeologisch onderzoek niet noodzakelijk is.

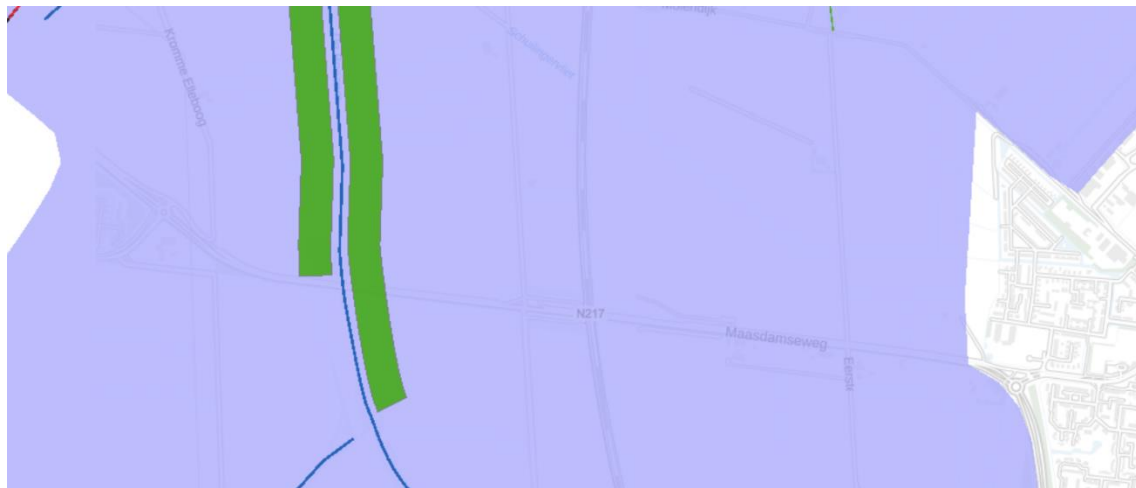
De gemeente heeft overleg gehad met de provincie aangaande de N217. De provincie laat naar aanleiding van de aanpassingen aan de weg een archeologisch bureau en vooronderzoek uitvoeren. De vigerende dubbelbestemmingen zijn overgenomen en in het kader van de omgevingsvergunning wordt archeologisch onderzoek uitgevoerd. De archeologische waarden worden op deze manier voldoende beschermd.

Cultuurhistorie

In afbeeldingen 7.2 en 7.3 zijn uitsneden uit de cultuurhistorische atlas van de provincie Zuid-Holland weergegeven.

Afbeelding 7.2.: uitsnede cultuurhistorische waardenkaart.

Afbeelding 7.3.: uitsnede cultuurhistorische waardenkaart.

Hieruit blijkt dat Middelvliet een Eeuwkant is met een zeer hoge waarde. Daarnaast blijkt dat het water dat te midden van Middelvliet stroom aangemerkt wordt als Hoofdafwatering kanaal en een redelijk hoge waarde kent.

In de toekomstige situatie is voorzien in de realisatie van een parallelweg ten noorden van de bestaande N217. Hiermee kruist deze weg, evenals de bestaande weg, de historische lijnen en vlakken die zijn aangemerkt. Het plangebied kruist deze lijnen en vlakken slechts beperkt en leidt niet tot een dermate aantasting dat de cultuurhistorische waarden verloren gaan.

7.3 Conclusie

Met voorgenomen ontwikkeling worden geen archeologische en cultuurhistorische waarden onevenredig geschaad.

8 Milieu

Algemeen

In dit hoofdstuk worden de ruimtelijke (on)mogelijkheden inzichtelijk gemaakt. Waar nodig dient een vertaling plaats te vinden naar de juridische regeling. Het uitgangspunt hierbij is dat de juridische regeling zowel de ruimtelijke kwaliteit als de milieukwaliteit voldoende dient te borgen.

8.1 M.e.r.-beoordeling

Op grond van hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) is het noodzakelijk om ten behoeve van een bestemmingsplan dat kaderstellend is voor projecten met grote milieugevolgen, een plan-m.e.r. op te stellen. Onderdeel D van de bijlage Besluit m.e.r. geeft de omvang van dergelijke projecten. Hierbij geldt sinds de aanpassing van het Besluit m.e.r. per 1 april 2011 de omvang als richtwaarde en niet als absolute drempelwaarde. Daarom is altijd een toets noodzakelijk of sprake is van een project met grote milieugevolgen. Deze toets dient plaats te vinden aan de hand van de criteria van Bijlage III, van de EU-richtlijn m.e.r. De hoofdcriteria waaraan moet worden getoetst zijn: kenmerken van de projecten, plaats van de projecten en kenmerken van het potentiële effect. Het mag duidelijk zijn dat wanneer een project ruim beneden de omvang uit de bijlage van het Besluit m.e.r. blijft, deze beoordeling beknopt kan zijn.

Voorgenomen ontwikkeling voorziet in de realisatie van een parallelweg. Bekeken is onder welke categorie een dergelijke ontwikkeling te scharen is. Een autoweg wordt in de begripsbeschrijving bij het Besluit milieueffectrapportage als volgt omschreven:

- a. *een voor autoverkeer bestemde weg die alleen toegankelijk is via knooppunten of door verkeerslichten geregelde kruispunten en waarop het is verboden te stoppen en te parkeren, of*
- b. *een weg als bedoeld in artikel 1, onder d, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990;*

Voorgenomen parallelweg is op basis van deze begripsomschrijving niet aan te merken als zijnde een autoweg. De parallelweg is het beste aan te merken als een stedelijk ontwikkelingsproject (D 11.2). De omvang van het project blijft ruim onder de drempelwaarde van een 100 hectare.

Dat de voorgenomen activiteit onder de drempelwaarde ligt is al een belangrijke aanwijzing voor de conclusie dat geen MER of mer-beoordeling noodzakelijk is. De toetsing aan de selectiecriteria in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieu-effectbeoordeling moet in dat licht worden gezien en zal dan ook met name gericht zijn op bijzondere situaties in of om het plangebied.

De selectiecriteria in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieu-effectbeoordeling zijn:

- Kenmerken van het project;
- Plaats van het project;
- Kenmerken van het potentiële effect.

In het kader van de voorliggende ontwikkeling zijn in deze plantoelichting de diverse (milieu)aspecten zorgvuldig afgewogen. Per aspect is bepaald of de ontwikkeling gevolgen heeft voor de (milieu)aspecten bodem, akoestiek, archeologie en cultuurhistorie, natuur, water,

luchtkwaliteit en bedrijven- en milieuzonering. Uit deze afweging volgt dat belangrijke nadelige milieueffecten zijn uitgesloten, waardoor het uitvoeren van een MER niet zinvol is. Een besluit om hiervan af te zien wordt door het college genomen en dit besluit wordt genomen voordat wordt beslist over het opstarten van de formele procedure.

8.2 Bodemkwaliteit

8.2.1 Kader

Wet bodembescherming

De Wet bodembescherming (Wbb) voorziet in maatregelen indien sprake is van ernstige bodemverontreiniging. Het doel van de Wbb is in de eerste plaats het beschermen van de (land- of water-) bodem zodat deze kan worden benut door mens, dier en plant, nu en in de toekomst. Via de Wbb heeft de Rijksoverheid de mogelijkheid algemene regels te stellen voor de uitvoering van werken, het transport van stoffen en het toevoegen van stoffen aan de bodem.

Ontwikkelingen kunnen pas plaatsvinden als de bodem, waarop deze ontwikkelingen gaan plaatsvinden, geschikt is of geschikt is gemaakt voor het beoogde doel. Bij nieuwbouwactiviteiten dient de bodemkwaliteit door middel van onderzoek in beeld te zijn gebracht. In het algemeen geldt dat nieuwe bestemmingen bij voorkeur op een schone bodem dienen te worden gerealiseerd.

Besluit bodemkwaliteit

Het doel van het Besluit bodemkwaliteit (2008) is de bodem beter te beschermen en meer ruimte te bieden voor nieuwe bouwprojecten. Ook geeft het besluit gemeenten en provincies meer verantwoordelijkheid om de bodem te beheren. Het Bouwstoffenbesluit (Bsb) is opgenomen in het Besluit bodemkwaliteit.

Relatie Wabo, Wbb en Woningwet (Ww)

De inwerkingtreding van de Wabo (1 oktober 2010) heeft ook effect op de Wbb en de Woningwet (Ww): in de Wabo is aangegeven dat in de plaats van de aanhoudingsgrond (uit de Ww) een afstemmingsregeling wordt opgesteld waarbij de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning wordt afgestemd op de acties ten aanzien van de bodemverontreiniging. Voorts geldt ten aanzien van de bodem dat de Woningwet gemeenten verplicht in hun bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem op te nemen. Die voorschriften moeten in elk geval betrekking te hebben op het verrichten van onderzoek naar aard en mate van verontreiniging van de bodem, op de aard en omvang van dat onderzoek en op inrichting van het op te stellen onderzoeksrapport.

8.2.2 Onderzoek

Voorgenomen ontwikkeling voorziet in de aanleg van een weg. Een weg wordt niet aangemerkt als een 'gevoelige functie'. Omdat dit bestemmingsplan niet voorziet in een 'gevoelige' functie of een gevoeliger functie, is bodemonderzoek in het kader van dit bestemmingsplan niet noodzakelijk.

8.2.3 Conclusie

Het aspect bodem vormt geen belemmering voor voorgenomen ontwikkeling.

8.3 Akoestische aspecten

8.3.1 Kader

Het voornemen in dit plan is ten noorden van de N217 een nieuwe weg aan te leggen. Deze weg is in beginsel bedoeld voor landbouwverkeer maar kan in het geval van een ongeval als calamiteitenroute dienst doen. Vanuit de Wet geluidhinder (Wgh) bezien dient bij de aanleg van een nieuwe weg akoestisch onderzoek te worden uitgevoerd.

8.3.2 Onderzoek

In dit geval is een akoestisch onderzoek niet noodzakelijk omdat in de omgeving van het tracé geen bestaande woningen zijn gelegen. Tussen het beschouwde deel van de N217, van de Maasdamseweg tot de Trambaan zijn twee bestaande woningen aanwezig, het adres Eerste Kruisweg 1a langs de gelijknamige weg. Het pand langs de Tweede Kruisweg (Tweede Kruisweg 1 heeft geen geluidsgevoelige functie). De afstand van de woning Eerste Kruisweg 1a tot de N217 is meer dan 350 m, zodat er geen noemenswaardige hinder is te verwachten. Daarnaast speelt bij deze conclusie een rol dat de aanleg van de nieuwe weg als landbouwweg niet leidt tot een toename van het verkeer maar tot een verplaatsing van het landbouwverkeer van de hoofdrijbaan van de N217 naar de parallelweg, de landbouwweg ten noorden van de N217. Een verplaatsing van een zeer klein deel van het verkeer leidt niet tot een significante verandering van de geluidsbelasting ter plaatse van de genoemde woning.

Concreet is de aanleg van deze weg ook bedoeld voor extra capaciteit ten tijde van de afsluiting van de Heinenoordtunnel. In het hoofdstuk verkeer van deze toelichting is beschreven dat tijdens deze afsluiting op dit deel van de N217 een toename van het verkeer aan de orde is van iets minder dan 30%. Vanuit akoestisch oogpunt veroorzaakt een dergelijke toename van het verkeer tot een geluidstoename van afgerond 1 dB. Omdat een geluidstoename van 1 dB niet hoorbaar is van het gemiddelde menselijk oor is deze (tijdelijke) toename van de geluidsbelasting aanvaardbaar.

Een bijzondere situatie doet zich voor nabij de aantakking van deze nieuwe weg bij de aansluiting (rotonde) van de N217 op de Maasdamseweg. Op basis van de website ruimtelijkeplannen.nl is direct ten noorden van de N217 een nieuwe globale woonbestemming geprojecteerd. De aantakking van de nieuwe weg op deze aansluiting kan er toe leiden dat de bestaande weg moet worden gewijzigd. Een dergelijke wijziging dient als reconstructie in de zin van de Wgh te worden beschouwd als deze wijzigingen er toe leiden dat de geluidsbelasting met 1,5 dB of meer toeneemt. De aansluiting op de rotonde maakt geen onderdeel uit van dit bestemmingsplan. Deze aansluiting is onderdeel van de procedure rondom aanpassing van de rotonde dat de provincie momenteel uitvoert. Voor deze rotonde is op basis van een eerste schetsontwerp een geluidsonderzoek uitgevoerd ten behoeve van de nieuwe woningen. Uit dit onderzoek wordt geconcludeerd dat de maximale geluidbelasting de eerder verleende hogere waarde van 56 dB en 60 dB niet overschrijdt. Er zijn geen aanvullende maatregelen of procedures nodig om dit te vergunnen.

8.3.3 Conclusie

De aanleg van de nieuwe (landbouw)weg ten noorden van de N217 leidt niet tot belemmeringen voor de bestaande woning die ten noorden van deze weg is gelegen. Ook leidt dit plan niet tot

belemmeringen voor de geprojecteerde woningen binnen de globale woonbestemming ten noorden van de rotonde van de N217 met de Maasdamseweg.

8.4 Luchtkwaliteit

8.4.1 Kader

Het onderzoek naar luchtkwaliteit wordt uitgevoerd op grond van hoofdstuk 5, titel 5.2 'Luchtkwaliteitseisen' van de Wet milieubeheer. De titel 5.2 'Luchtkwaliteitseisen' is beter bekend als de Wet luchtkwaliteit.

De kern van de Wet luchtkwaliteit is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het NSL is een bundeling maatregelen op regionaal, nationaal en internationaal niveau die de luchtkwaliteit verbeteren en waarin alle ruimtelijke ontwikkelingen/projecten zijn opgenomen die de luchtkwaliteit in belangrijke mate verslechteren.

Het doel van de NSL is om overal in Nederland te voldoen aan de Europese normen voor de luchtverontreinigende stoffen. Voor wegverkeer zijn stikstofdioxide (NO₂), fijnstof (PM₁₀) en zeer fijnstof (PM_{2,5}) de belangrijkste stoffen. De in de Wet luchtkwaliteit gestelde norm voor NO₂ en PM₁₀ jaargemiddelde grenswaarde is voor beide stoffen 40 µg/m³. Daarnaast mag de PM₁₀ 24 uurgemiddelde grenswaarde van 50 µg/m³ maximaal 35 keer per jaar worden overschreden. De jaargemiddelde grenswaarde voor zeer fijnstof (PM_{2,5}) bedraagt 25 µg/m³.

Met het van kracht worden van het NSL zijn de tijdstippen waarop moet worden voldaan aan de jaargemiddelde grenswaarden NO₂ en PM₁₀ aangepast. Voor PM₁₀ is dat 11 juni 2011 en 1 januari 2015 voor NO₂. De grenswaarde voor PM_{2,5} is vanaf 1 januari 2015 van toepassing.

Naast de introductie van het NSL is het begrip 'niet in betekenende mate bijdragen' (NIBM) een belangrijk onderdeel van de Wet luchtkwaliteit. Een project draagt NIBM bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit als de NO₂ en PM₁₀ jaargemiddelde concentraties niet meer toenemen dan 1,2 µg/m³. In dat geval is de ontwikkeling als NIBM te beschouwen.

Een ruimtelijke ontwikkeling vindt volgens de Wet luchtkwaliteit doorgang als ten minste aan één van de volgende voorwaarden is voldaan:

- de ontwikkeling is opgenomen in het NSL;
- de ontwikkeling aangemerkt wordt als een NIBM-project;
- de gestelde grenswaarden in bijlage 2 van de Wet luchtkwaliteit niet worden overschreden;
- projectsaldering kan worden toegepast.

Voor zover de ruimtelijke ontwikkeling is opgenomen in het NSL of de ontwikkeling kan worden aangemerkt als NIBM-project is toetsing aan de grenswaarden van de Wet luchtkwaliteit niet nodig.

8.4.2 Onderzoek

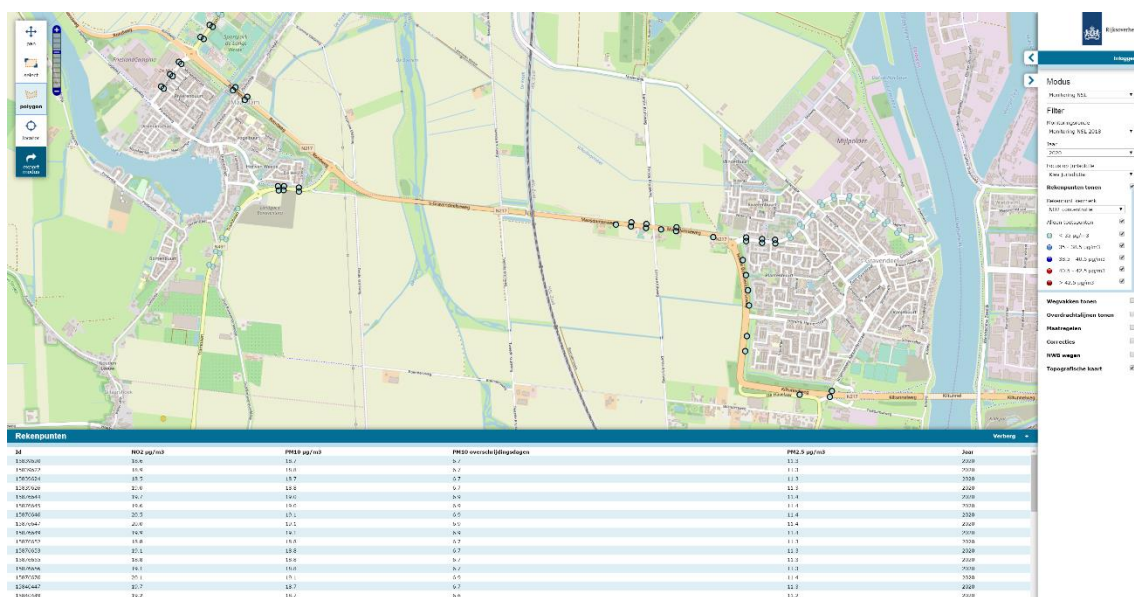
Een project draagt niet in betekenende mate (NIBM) bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit als de NO₂ en PM₁₀ jaargemiddelde concentraties niet meer toenemen dan 1,2 µg/m³. In dat geval is de ontwikkeling als NIBM te beschouwen.

Voorgenomen ontwikkeling voorziet in de realisatie van een parallelweg om de hoofdweg te ontlasten. In beginsel wordt geen extra verkeer toegevoegd aan het wegvak en is geen sprake van effecten op de luchtkwaliteit.

Ten tijde van piekmomenten zal het wegvak drukker worden bereden. Dit is tijdelijk van aard en zal geen structurele effecten op de luchtkwaliteit hebben.

Goede ruimtelijke ordening (NSL-monitoringstool)

In het kader van een goede ruimtelijke ordening zijn echter wel de jaargemiddelde concentraties NO_2 , PM_{10} en $\text{PM}_{2.5}$ bepaald ter plaatse van het projectgebied. In de NSL-monitoringstool zijn langs de belangrijkste wegen de jaargemiddelde concentraties NO_2 , PM_{10} en $\text{PM}_{2.5}$ bepaald. In afbeelding 8.1 zijn de jaargemiddelde concentraties NO_2 , PM_{10} en $\text{PM}_{2.5}$ langs de omliggende N217, en omliggende wegen weergegeven voor het peiljaar 2020.

Afbeelding 8.1: NSL-monitoringstool 2020 ter plaatse van het plangebied en omliggende wegen.

Uit afbeelding 8.1 blijkt dat de jaargemiddelde concentraties NO_2 , PM_{10} en $\text{PM}_{2.5}$ ter hoogte van het plangebied voor de voorgenomen stoffen niet meer bedragen dan respectievelijk $22,07 \mu\text{g}/\text{m}^3$, $19,8 \mu\text{g}/\text{m}^3$ en $12,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$. De jaargemiddelde grenswaarde van $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (voor NO_2 en PM_{10}) en $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (voor $\text{PM}_{2.5}$) wordt dan ook niet overschreden. Daarnaast is de trend dat in de toekomst de emissies en de achtergrondconcentraties van deze stoffen zullen dalen, waardoor geen overschrijdingen van de grenswaarden zijn te verwachten.

Gezien de grote marge tussen de jaargemiddelde achtergrondconcentraties en de jaargemiddelde grenswaarden is bij een tijdelijke piekmoment en een grotere intensiteit op de N217 geen overschrijding van de grenswaarden te verwachten.

8.4.3 Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor voorgenomen ontwikkeling.

8.5 Externe veiligheid

8.5.1 Kader

Externe veiligheid richt zich op het beheersen van activiteiten die een risico voor de omgeving kunnen opleveren. Bij de (her)inrichting van een gebied bepaalt de externe veiligheidssituatie mede de ruimtelijke (on)mogelijkheden.

In het kader van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gelezen in samenhang met de regels omtrent externe veiligheid moet worden onderzocht of er sprake is van aanwezigheid van risicobronnen in de nabijheid van de locatie waarop het Wro besluit betrekking heeft en dienen het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR), en de eventuele toename hiervan, berekend te worden.

Het PR is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting of langs een vervoersas. De normstelling heeft de status van een grenswaarde die niet overschreden mag worden. Voor kwetsbare objecten wordt in zowel bestaande als nieuwe situaties het niveau van 10^{-6} per jaar als grenswaarde gehanteerd. Nieuwe beperkt kwetsbare objecten zijn alleen toegestaan onder een gewichtige motivering. Bestaande beperkt kwetsbare objecten zijn toegestaan binnen de PR 10^{-6} contour.

Het GR kan worden beschouwd als de maat van maatschappelijke ontwrichting in geval van een calamiteit (en drukt dus de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal 10 personen overlijdt als rechtstreeks gevolg van een calamiteit). De normstelling heeft de status van een oriënterende waarde. Deze waarde is geen vastgestelde wettelijke norm. Voor het bevoegd gezag geldt met betrekking tot het GR wel een verantwoordingsverplichting.

8.5.2 Onderzoek

Uit de risicokaart blijkt dat de N217 niet is aangemerkt als route waarover gevaarlijke stoffen worden vervoerd. Voorgenomen ontwikkeling voorziet dan ook niet in de realisatie van een nieuwe of verplaatsing van een bestaande transportroute van gevaarlijke stoffen.

8.5.3 Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor voorgenomen ontwikkeling.

8.6 Bedrijven en milieuzonering

8.6.1 Kader

Voor het behoud en de verbetering van de kwaliteit van de woon- en leefomgeving is een juiste afstemming tussen de aanwezige functies en wonen noodzakelijk. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van een milieuzonering die uitgaat van richtinggevende afstanden tussen hinderlijke functies (in de vorm van gevaar, geluid, geur, stof) en gevoelige functies. In de brochure 'Bedrijven en Milieuzonering' van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) (versie 2009) zijn deze richtafstanden opgenomen. Van deze richtafstanden kan gemotiveerd worden afgeweken.

8.6.2 Analyse omgeving

Voorgenomen ontwikkeling voorziet niet in de realisatie van een bedrijf of een inrichting. Het aspect bedrijven en milieuzonering is daarom niet relevant voor voorgenomen ontwikkeling. Eventuele hinder wordt in het kader van andere aspecten inzichtelijk gemaakt.

8.6.3. Conclusies

Het aspect bedrijven en milieuzonering zorgt niet voor belemmeringen.

9 Uitvoerbaarheid

9.1 Economische uitvoerbaarheid

Exploitatieverplichting

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in de plantoelichting minimaal inzicht te worden gegeven in de economische uitvoerbaarheid van het plan. Tevens is met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening de verplichting ontstaan om, indien sprake is van ontwikkelingen waarbij een bouwplan als bedoeld in artikel 6.2.1 Bro wordt mogelijk gemaakt en waarvoor de gemeente redelijkerwijs kosten moet maken, bijvoorbeeld voor de aanleg van voorzieningen van openbaar nut, en de plankosten, deze kosten moeten worden verhaald op de initiatiefnemer c.q. ontwikkelaar.

De gronden, waarop de realisatie van de weg is voorzien, worden voor vaststelling van het plan verworven waardoor een exploitatieplan niet noodzakelijk is.

De kosten voor de aanleg worden door de overheid (gemeente en provincie) gedragen. Daarmee is het kostenverhaal verzekerd. Gezien het voorgaande wordt het plan financieel uitvoerbaar geacht.

9.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Plan(vormings)proces

Het wettelijk vooroverleg is tegelijkertijd met de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan gehouden. De opmerkingen van deze instanties zijn verwerkt in het bestemmingsplan.

In het kader van de raadpleging van belanghebbende en omwonenden is een online bijeenkomst gehouden. De relevante reacties zijn verwerkt in het bestemmingsplan.

9.3 Handhavingsaspecten

Inleidend

Het bestemmingsplan is bindend voor zowel de overheid als de burger. De primaire verantwoordelijkheid voor controle en handhaving ligt bij de gemeente. Handhaving kan worden omschreven als elke handeling die erop gericht is de naleving van regelgeving te bevorderen of een overtreding te beëindigen. Het doel van handhaving is om de duurzame bescherming van mens en omgeving te waarborgen. Binnen het kader van het bestemmingsplan heeft regelgeving met name betrekking op de Wet ruimtelijke ordening en de Woningwet. Bij overtreding van deze regelgeving moet gedacht worden aan bouwen zonder omgevingsvergunning voor het bouwen, bouwen in afwijking van een verleende vergunning, het handelen zonder of in afwijking van een noodzakelijke vergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, en voor werkzaamheden (de vroegere aanlegvergunning) en het gebruik van gronden en opstallen in strijd met de gebruiksregels van het bestemmingsplan of een afwijking.

Er zijn twee vormen handhaving te onderscheiden: preventieve en repressieve handhaving.

Preventieve handhaving bestaat uit actief toezicht door of namens de gemeente door bijvoorbeeld regelmatige controles op de uitvoering van vergunningen en regelmatige gebiedscontroles. Vervolgens worden in het kader van preventieve handhaving duidelijke en maatschappelijk geaccepteerde regels opgesteld en aandacht besteed aan communicatie en voorlichting.

Repressieve handhaving bestaat uit de aanwending van publiekrechtelijke middelen bij geconstateerde overtredingen, zoals het opleggen van een dwangsom of het uitoefenen van bestuursdwang. Daarnaast is het mogelijk strafrechtelijke middelen toe te passen en privaatrechtelijk actie te ondernemen bij inbreuk op het eigendomsrecht van de gemeente. Repressieve handhaving heeft als primaire doel een einde te maken aan een specifieke overtreding van de Wro of de Woningwet.

De handhaafbaarheid van een bestemmingsplan is met name afhankelijk van het draagvlak van de regels onder de burgers en van de duidelijkheid van de regels.

Vertaling naar bestemmingsregeling

De verbeelding, de regels en de toelichting zijn, tot slot, zodanig op elkaar afgestemd dat interpretatieproblemen en problemen met betrekking tot de uitvoering zo veel mogelijk worden voorkomen.

10 Juridische plantoelichting

In dit hoofdstuk wordt een toelichting gegeven op de opgestelde regels en de verbeelding. In tegenstelling tot de toelichting, zijn de regels en de verbeelding de juridisch bindende onderdelen van het bestemmingsplan.

10.1 Planmethodiek

Voorliggend bestemmingsplan is ontwikkelgericht van aard en heeft als doel voorgenomen ontwikkeling mogelijk te maken. Dit bestemmingsplan vervangt het geldende bestemmingsplan voor het plangebied.

Bestemmingsregeling

Bij de opzet van dit bestemmingplan is gekozen voor een globale bestemmingsregeling. Hierdoor bestaat flexibiliteit om veranderingen, in het wegontwerp, binnen het bestemmingsplan op te vangen. Bij de bestemmingsregelingen is zo veel mogelijk aangesloten bij de vigerende bestemmingen om de leesbaarheid en uniformiteit te vergroten.

10.2 Regels

De regels bestaan uit vier hoofdstukken:

- Inleidende regels (hoofdstuk 1);
- Bestemmingsregels (hoofdstuk 2);
- Algemene regels (hoofdstuk 3);
- Overgangs- en slotregels (hoofdstuk 4).

De regels worden opgesteld conform de SVBP 2012.

Hierna wordt een korte toelichting gegeven op de in het plan voorkomende bestemmingen.

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

In dit hoofdstuk is een aantal begrippen verklaard dat wordt gebruikt in de regels. Dit voorkomt dat er bij de uitvoering van het plan onduidelijkheden ontstaan over de uitleg van bepaalde regelingen. Daarnaast is het artikel "Wijze van meten" opgenomen waarin bepaald is hoe de voorgeschreven maatvoering in het plan gemeten moet worden.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

In dit hoofdstuk zijn de in het plan voorkomende bestemmingen geregeld. In ieder artikel is per bestemming bepaald welk gebruik van de gronden is toegestaan en welke bouwregels er gelden.

In het bestemmingsplan zijn de volgende bestemmingen opgenomen:

‘Verkeer’

De voor ‘Verkeer’ aangewezen gronden zijn bestemd voor wegen, straten, wandel- en fietspaden, parkeer-, groen- en speelvoorzieningen, water en voorzieningen voor de waterhuishouding. Binnen deze bestemmingen mogen alleen verwijsborden, lichtmasten en overige bouwwerken worden gerealiseerd. Overige bebouwing is niet toegestaan.

‘Leiding – Olie’

Voor de aanwezige olieleiding is de dubbelbestemming ‘Leiding – Olie’ opgenomen. Deze dubbelbestemming waarborgt een ongestoorde ligging van de leiding.

‘Leiding – Water’

Voor de aanwezige waterleiding is de dubbelbestemming ‘Leiding – Water’ opgenomen. Deze dubbelbestemming waarborgt een ongestoorde ligging van de leiding.

‘Waarde – Archeologische verwachting hoog 1’ en ‘Waarde – Archeologische verwachting middelhoog 1’

De verschillende dubbelbestemmingen voor archeologie zijn opgenomen ter bescherming van mogelijk in de bodem aanwezige archeologische waarden. Voor de verschillende verwachtingswaarden zijn verschillende bestemmingen opgenomen.

Voor een aantal werkzaamheden op of in deze gronden is een omgevingsvergunning (voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden) vereist in het kader waarvan een afweging kan worden gemaakt tussen de activiteit en de te beschermen waarden. De voorwaarden voor wanneer een omgevingsvergunning is vereist, zijn afhankelijk van de archeologische verwachtingswaarden en gedifferentieerd in de verschillende dubbelbestemmingen.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

In deze paragraaf worden, in aanvulling op de bestemmingsbepalingen, aanvullende regels gesteld.

Anti-dubbeltelregel

In deze regel is vastgelegd dat grond die in aanmerking moest worden genomen bij het verlenen van een omgevingsvergunning, waarvan de uitvoering heeft plaatsgevonden of alsnog kan plaatsvinden, bij de beoordeling van een andere aanvraag om omgevingsvergunning niet opnieuw in beschouwing mag worden genomen.

Algemene bouwregels

In de algemene bouwregels zijn een aantal regelingen opgenomen met betrekking tot bestaande afmetingen, bestaande afstanden en bestaande percentages. Bestaande maten die rechtmatig in overeenstemming met het bepaalde in de Woningwet of de Wet algemene bepalingen omgevingsrechts tot stand zijn gekomen, zijn als maximaal toegestaan.

Algemene regels met betrekking tot ondergronds bouwen

In dit artikel is een algemene regeling met betrekking tot ondergrond bouwen opgenomen die de maximale verticale diepte regelt.

Algemene gebruiksregels

In de algemene gebruiksregels is een algemeen verbod op strijdig gebruik opgenomen, en wordt een aantal voorbeelden genoemd wat in ieder geval als strijdig gebruik wordt beschouwd.

Algemene aanduidingsregels

In de algemene aanduidingsregels is een regeling opgenomen die het verblijfsklimaat ter plaatse van de aanwezige leidingstrook moet borgen en nieuwe kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten uitsluit.

Algemene afwijkingsregels

Dit artikel is een aanvulling op de afwijkingsregels uit de bestemmingen. In het artikel is een aantal algemene afwijkingen opgenomen, dat middels een omgevingsvergunning kan worden verleend. Het betreft een standaardregeling die het mogelijk maakt om bij de uitvoering van bouwplannen beperkte afwijkingen van het plan bij een omgevingsvergunning mogelijk te maken. Het gaat bijvoorbeeld om een geringe overschrijding van de toegestane bouwhoogte of het mogelijk maken van de bouw van schakelkastjes (nutsgebouwtjes) in het openbare gebied.

Algemene wijzigingsregels

In de algemene wijzigingsregels is een regeling met betrekking tot archeologie opgenomen waarmee het mogelijk is om aan gronden een archeologische dubbelbestemming toe te kennen. Daarnaast zijn nog wijzigingsregels met voorwaarden opgenomen ten behoeve van zendmasten en het verleggen van rioolleidingen.

Algemene procedureregels

In de algemene procedureregels zijn een aantal voorwaarden aan de procedure ter voorbereiding van een besluit tot het stellen van een nadere eis gesteld.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

In het overgangsrecht is een regeling opgenomen voor bebouwing en gebruik dat al bestond bij het opstellen van het plan, maar dat strijdig is met de opgenomen regeling. Onder bepaalde voorwaarden mag deze strijdige bebouwing en/of strijdig gebruik worden voortgezet of gewijzigd. In de slotregel is de officiële naam van het plan bepaald. Onder deze naam kan het bestemmingsplan worden aangehaald.

10.3 Geometrische plaatsbepaling

Voor het verbeelden van de geometrisch bepaalde bestemmingen is een BGT-ondergrond gebruikt. Dit bestand is opgebouwd in coördinaten in het stelsel van de Rijksdriehoeksmeting, of kortweg Rijksdriehoekskoördinaten (ook wel: RD-coördinaten). Dit zijn de coördinaten die in Nederland worden gebruikt als grondslag voor onder meer geografische aanduidingen, waarbij de exacte locatie van een gebied wordt vastgelegd. In het plan is met behulp van lijnen, coderingen en arceringen aan gronden (en in dit geval ook wateren) een bepaalde bestemming toegekend. Binnen een bestemmingsvlak zijn met aanduidingen nadere regels aangegeven. Op een afdruk van de geometrische plaatsbepaling, de verbeelding, zijn alle bestemmingen en aanduidingen naast elkaar zichtbaar.

11 Procedure

11.1 Voorbereidingsfase

Voor aankondiging

Op grond van artikel 1.3.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) dient voorafgaand aan een procedure van een bestemmingsplan waarin een ruimtelijke ontwikkeling wordt gefaciliteerd, een vooraankondiging te worden gepubliceerd waarin de gemeente aangeeft een bestemmingsplan voor te bereiden.

Overleg

Conform artikel 3.1.1. van het Bro dienen burgemeester en wethouders bij de voorbereiding van een bestemmingsplan overleg te plegen met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met de rijks- en provinciale diensten die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

In dit kader is het bestemmingsplan toegezonden aan diverse instanties.

11.2 Ontwerpfase

Het ontwerpbestemmingsplan is gedurende zes weken ter inzage gelegd. Binnen deze termijn is een ieder in de gelegenheid gesteld schriftelijk en/of mondeling een zienswijze op het plan in te dienen.

Er zijn 6 zienswijzen en 1 vooroverlegreactie ontvangen. Deze zijn samengevat en van reactie voorzien in de Nota beantwoording zienswijzen. De Nota beantwoording zienswijzen is opgenomen als bijlage 2.

11.3 Vaststellingsfase

Binnen twaalf weken na de termijn van terinzagelegging moet de gemeenteraad beslissen omtrent de vaststelling van het bestemmingsplan.

Tegen het besluit tot vaststelling staat, voor belanghebbenden, direct beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Direct na de beroepstermijn treedt, indien tijdens de beroepstermijn geen verzoek om voorlopige voorziening is ingediend, het plan in werking waarna tot planrealisatie kan worden overgegaan.